

شرکت توسعه نیشکر
در سال ۱۴۰۰ با ابتکار
مجموعه مدیریتی
خوب، خلاق، مبتکر
و با پشتکار خود و
همچنین با تلاش همه
کارکنان آن، موفقیت‌ها
و رکوردهای جدیدی را
در دفتر فعالیت‌های
خود رقم زد.

نیشکر در سالی که گذشت پُر محتواترین سال کاری

دکتر عبدعلی ناصری
مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی

نوروز را با آرزوی «مقلب القلوب و الابصار» و «مدبر اللیل و النهار» و با امید «محول الحول و الاحوال» و درخواست «حول حولنا الی احسن الحال» جشن می گیریم. بهار در راه است، از گل، گل می روید. وجود خوش را از دل خاک شکفانیم و سر به آسمان ساییم، آن که قرآن گفته است:

«قد افلح من زکاه و قد خاب من دساه».

در سالی که گذشت شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی سی و یکمین سال فعالیت خود را پشت سر گذاشت. خدا را شکرگذاریم که یک سال دیگر از تقویم «نیشکر» را با تحولاتی رو به پیشرفت ورق زده ایم. شرکت توسعه نیشکر در سال ۱۴۰۰ با ابتکار مجموعه مدیریتی خوب، خلاق، مبتکر و با پشتکار خود و همین با تلاش همه کارکنان آن، موفقیت‌ها و رکوردهای جدیدی را در دفتر فعالیت‌های خود رقم زد.

یکی از مهم‌ترین رخ داده در سال ۱۴۰۰ ورود تمام قد شرکت توسعه نیشکر به بحرانی‌ترین و طولانی‌ترین پرونده کاری بود. همزمان با شصتمین سال بهره‌برداری کشت و صنعت

نیشکر هفت‌تپه، این واحد قدیمی به توسعه نیشکر واگذار شد و در مدتی کوتاه تمام اقدامات لازم برای احیای یک صنعت و ختم غائله تجمعات کاری از طریق پرداخت معوقات و ایجاد امنیت شغلی انجام شد و در پی آن عملیات برداشت نیشکر و تولید شکر در قدیمی‌ترین واحد نیشکری ایران آغاز شد. اکنون هفت‌تپه در مسیر پیشرفت است و رضایت کارگران مشهود.

یکی از اخبار خوش سالی که گذشت این بود که با تولید بیش از ۷۰۰ هزار تن شکر سفید برای اولین بار از زمان آغاز به کار شرکت توسعه نیشکر، رکورد تولید شکر سفید شکسته شد و به رقمی فراتر از ظرفیت اسمی رسید. علاوه بر این، پنجمین هاروستر (دروگر نیشکر) به همت متخصصان کشت و صنعت سلمان فارسی و همکاری تولیدکنندگان داخلی استان طراحی و ساخته شده است.

از سوی دیگر، تکرار رکوردشکنی و عبور از ظرفیت اسمی تولید در مدت ۲۴ ساعت در شرکت خمیرمایه و الک رازی شامل خمیرمایه، به میزان ۳۷ هزار و ۲۲۴ کیلوگرم و الک به میزان ۱۱۲ هزار و ۵۱۸ لیتر مایه افتخار و سربلندی بود. از دیگر اتفاقات خوشایند سال ۱۴۰۰ همچنین می‌توان به طراحی و ساخت دستگاه «کولتیواتور

قالبی» متناسب با شرایط اقلیمی خوزستان و با هدف مبارزه با علف‌های هرز در مزارع نیشکر با همکاری مؤسسه تحقیقات و آموزش نیشکر و کشت و صنعت سلمان فارسی اشاره کرد.

تولید الکتروپمپ‌های ایرانی توسط شرکت راصد صنعت توسعه افتخاری جهانی بود که ما را از واردات از سایر کشورها بی‌نیاز کرده است و آماده صادرات به سایر کشورها هستیم. این الکتروپمپ‌ها با جمع‌آوری آب‌های سطحی بار غم را از دوش شهروندان برداشتند.

همچنین مفتخریم در سی و سومین جشنواره امتنان از نخبگان کار و تولید، شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی در صدر برترین‌های خوزستان قرار گرفت.

این‌ها گوشه ای بود از صدها افتخارآفرینی و موفقیت همکاران من در شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی بود که طعم شیرین رشد و شکوفایی را دل مزارع نیشکر به کشور ارزانی داشتند.

در پایان لازم می‌دانم از یکایک اعضای مجموعه نیشکر کمال تشکر و قدردانی را داشته باشم. امیدوارم در سال ۱۴۰۱ هم بتوانیم پویایی، مفید و موثر بودن، نوآوری و رشد تولید را ادامه داده و همچنان به دنبال رکوردزنی و به حرکت درآوردن چرخ تولید باشیم.

پیام مدیر عامل توسعه نیشکر به شکرانه پایان برداشت؛ **پایان شیرین برداشت نیشکر در «بی سابقه ترین» خشکسالی نیم قرن**

دکتر ناصری: دست‌های یکایک کارگران را به گرمی می‌فشارم

رمز حلاوت ساقه‌های بلند قامت نی، در دل شب‌هایی نهفته است که کارگران در هیاهوی شرعی و گرما از محو خورشید در شفق تا طلوع انوار طلایی‌اش در فلق، کمر همت به آبادانی زمین بستند.

راز شهید دلنوازی‌ها در بهاری دل‌انگیز، در دست‌های پینه بسته کارگرانی نهفته است که به هنگامه‌ی جهاد در سنگر تولید، مناجات‌کنان در خلوت خویش پروردگار را صدا زدند که برای گذر از لحظات طاقت‌فرسای خشکسالی، رهایمان نکند تا ریشه‌های نیشکر در خاک نخشد، ساقه‌هایش در برابر ناملايمات طبیعت خم نشود و برگ‌هایش تن به زردی و پژمردگی ندهد.

سرّ ترثم شیرین نی‌ها در خون دل‌ها و رنج دوران کسانی جلوه‌گر است که در سنگر تولید جان فشاندند و «جان‌بازی» کردند تا بنیان اقتصاد، در برابر تحریم‌ها، مقاوم و استوار بماند.

اکنون در پایان برداشت آخرین خوشه‌های سبز مزارع نیشکر، بر دست‌های یکایک کارگران بوسه می‌زنم، که این ترثم شیرین، از کیمیای غیرت و همت آن‌هاست که کمر به آبادانی این سرزمین بسته‌اند تا با تلاش و همدلی در کنار هم آینده بهتری را برای کشورمان رقم زنند.

و اینک در پایان یک فصل تکاپو و تلاش، با دست‌های گشوده به درگاهش، برای این روزی پربرکتی که به ما بخشیده و چشمه‌های وسعتی که به رحمت خود بر ما جوشانیده و بر بساطی از نعمت که بر خوان ما گسترانیده، جز نمازی و نیازی و شکری چیزی نداریم که تقدیمش کنیم: «الهی، دل‌های ما را کشتزار محبت خودت قرار بده»

سرترنم شیرین نی‌ها
در خون دل‌ها ورنج
دوران کسانى جلوه‌گر
است که در سنگر
تولید جان فشاندند
و «جان‌بازی» کردند
تا بنیان اقتصاد، در
برابر تحریم‌ها، مقاوم و
استوار بماند.

به آهستگی، به پیوستگی پنجره‌ای رو به قرن جدید

دکتر ولید آلبوناصر

مدیر روابط عمومی و امور بین‌الملل
شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی

آغاز دومین سال نشریه‌ای مثل شاهد در قرن جدید می‌تواند اتفاق مبارکی باشد؛ اگر امیدمان به روزهای زیبای بهار و وزیدن نسیم زندگی و رفاه و آسایش باشد و حرکت طبیعت را نشانه تحول بدانیم و آن را به عرصه مطبوعات هم تسری دهیم. شاهد اگر ذره‌ای بتواند بازتاب نسل خود و تلاش نسل خود برای آموختن از نسل‌های قبل باشد کار کوچکی نیست. شاهد به چند دلیل اصلی تاکنون رضایت‌بخش بوده است؛ انتشار منظم و تقریباً با فاصله دوماهه فرصت اندیشیدن بیشتری را بر موضوعات مختلف حوزه فعالیت فراهم می‌کند.

شاهد به موضوعات با عمق بیشتری می‌پردازد و پرونده‌محور است و گزارش‌های میدانی و مصاحبه‌های مفصل تولیدی دارد و صرفاً به مسائل و تحولات جاری در حوزه نیشکر با نگاه خبری نمی‌پردازد، به عبارت دیگر، نوعی شناکردن در عمق است.

بصری‌سازی دیتا و نمایش گرافیکی از داده‌ها و اطلاعات یکی از ویژگی‌های شاهد است، مردم به صورت طبیعی عاشق تصاویر هستند زیرا به راحتی می‌توانند آن را بفهمند و درک کنند. بصری‌سازی برای کسب و کار ما مهم است، زیرا به مخاطب ایده روشنی می‌دهد. این کار باعث می‌شود که داده‌ها برای ذهن انسان طبیعی‌تر باشد و بنابراین شناسایی روندها، الگوها و موارد مهم داده‌ها در مجموعه‌های بزرگ داده آسان‌تر می‌شود.

علاوه بر شاهد، مجموعه روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی نیز اقدامات مؤثر و بی‌سابقه‌ای را در طول سال گذشته انجام داده است. از جمله آنها؛

- ▶ ثبت و برگزاری اولین جشنواره نیشکر (شکرستان) در تقویم گردشگری
- ▶ تدوین آرشیو تاریخی صنعت توسعه نیشکر برای اولین بار
- ▶ گردآوری آلبوم تصاویر قدیمی به مثابه یک سرمایه اجتماعی
- ▶ تدوین و گردآوری جزوه مسئولیت‌های اجتماعی
- ▶ تدوین عملکرد یک ساله دستاوردها
- ▶ تدوین اطلاعات صنعت توسعه نیشکر برای سازمان بورس
- ▶ دانشنامه محیط زیستی صنعت نیشکر
- ▶ انتشار محتوای تولیدی به شیوه‌ای نوین
- ▶ نشر و بازنشر ۱۲۱۷ محتوا در خبرگزاری‌ها و پایگاه‌های خبری

همراه با رویدادهای
مهم و امیدبخش در
سطح توسعه نیشکر،
روابط عمومی نیز
با حمایت مدیریت
محترم عامل توانست
سال موفقی را پشت
سرگذارد.

- ▶ تعامل سازنده و گسترده با رسانه‌های کشوری و استانی
- ▶ اطلاع‌رسانی دقیق، سریع و گسترده روابط عمومی
- ▶ استفاده از حداکثر ظرفیت‌های شبکه‌های مجازی
- ▶ حضور شرکت توسعه نیشکر در شبکه اجتماعی پینترست
- ▶ تعاملی دو سویه در اینستاگرام
- ▶ حضور و عضو شدن شرکت در یوتیوب
- ▶ حضور مستمر در گروه‌های خبری واتساپ
- ▶ فراخوان‌های مختلف عکاسی
- ▶ مشارکت پرسنل در توجه به مسائل محیط‌زیستی توسعه نیشکر
- ▶ فراخوان عکاسی موبایلی
- ▶ تولید محتوای چندرسانه‌ای
- ▶ انتشار کلیپ، اینفوگرافی، نیوزگرافی و فتوتیتر
- ▶ تولید بیش از ۶۱ کلیپ و مستند
- ▶ راه اندازی تابلو اعلانات هوشمند
- ▶ فعال کردن بیلبوردها، استندها و بنرهای درون و بیرون شرکت
- ▶ تولید و انتشار فیلم، فوتومشن و دیتاموشن
- ▶ طراحی و تولید محتوا با موضوعات کرونا
- ▶ آموزش محور کردن روابط عمومی‌های شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی
- ▶ برگزاری اولین کنفرانس ویدیویی روابط عمومی ایران
- ▶ تورهای گردشگری و عکاسی از مزارع نیشکر

همراه با رویدادهای مهم و امیدبخش در سطح توسعه نیشکر، روابط عمومی نیز با حمایت مدیریت محترم عامل توانست سال موفقی را پشت سرگذارد.

علاوه بر این، روابط عمومی برای سال آینده کاری خود، برنامه‌ای با رویکرد دیجیتال کردن اطلاعات، مخاطب‌محوری، محوریت نگاه آنلاین در فعالیت نیروی انسانی، تربیت خبرنگار اختصاصی، ارتقای تعامل با رسانه‌ها، ارتباط‌گیری بهتر با روابط عمومی‌های سهامداران شرکت، پویاتر و چابک‌ترسازی روابط عمومی‌های واحدها و شرکت‌های زیرمجموعه و... تدوین و عزم خود را جزم کرده تا آن را به نحو احسن اجرا کند.

در پایان وظیفه خود می‌دانم فرارسیدن سال جدید را به خوانندگان و مخاطبان شهد تبریک بگویم. باری، امید ما به تحول حال است و باشد که با برخاستن قدم‌های سبز بهار از کرانه‌های امید، «طلوع روشن خورشیدهای ارغوانی» را دوباره تجربه کنیم.

نفت و نیشکر در نگاه
جستجوگر جلال آل احمد

آسیاب خوزستان به آبِ نیشکر خواهد گشت

خوزستان، با بوی شهد به جای نفت؛ چشم‌اندازی که چندان دور از انتظار نیست

۴ آینده شیرین است؛ شعارِ نوخیز «وزارت گردشگری برزیل» بر تارکِ میراثِ نیشکر؛ جنبشی چند ساله برای بازگشت به ریشه‌ها با جستجوی سنت‌ها و رفتارهای ساده‌زیستانه‌ی فراموش شده در سرزمین طلای سبز. رویکردی که مردمانش را از رهگذر دانه‌های شیرین و گردشگری‌اش، بی نفت، به چاه نفت رسانده، و کشتزارهای نیشکر، به بازاری پول ساز برای این کشور تبدیل شده است.

۵ خوزستان با بوی شهد به جای نفت؛ چشم‌اندازی که چندان دور از انتظار نیست. نخستین جوانه گردشگری نیشکر با ملی شدن رویداد برداشت در تقویم گردشگری، برداشته شده و مزارع سرسبز با هزار و یک جاذبه پیرامونی، مهابی حضور گردشگران است.

۶ و در آخر، باز به قول جلال آل احمد، «اگر جسارت کنم باید بگویم که در تمام گوشه‌های این مملکت، ما به برکت خوزستان زندگی می‌کنیم.» یک سده خوزستان به آب نفت گشته و با کمی همت در سده جدید، آسیاب خوزستان به آب نیشکر خواهد گشت و آینده‌ای شیرین در انتظار استان خواهد بود.

۱ خوزستان یک سده بوی نفت می‌دهد. آسیاب خوزستان به قول «جلال آل احمد» به آبِ نفت گشته، و لب کارون و اروندش، در سیاهی شعله‌های بلعنده، کبود شده و «اقلیم زیبا و خورشید خطر خندش» در خزش لوله‌های خمیده، به تاریکی گراییده است.

۲ خوزستان، سرزمین رویدنی‌هاست و از سالیان پیش در کنار نفت، نیشکر و محصولش، جاذبه‌ای خیره‌کننده داشته که چشم‌ها از عظمتش مبهوت می‌مانده است. نیم قرن پیش، نگاه جستجوگر «آل احمد» نیشکر خوزستان را اینگونه با جلال و شکوه، به تصویر کشیده است: «فردا صبح رفتیم سراغ هفت تپه، یکی از صحنه‌های کهن تمدن‌های ایلامی و پر از آثار باستان و اکنون کشتگاه نمونه‌ی نیشکر. ده هزار زمین است و اندکی کمتر از نصفش زیر کشت و کارخانه‌ای کنار مزرعه نهاده.»

۳ گردشگری، نفتِ فردای خوزستان است؛ گشایشی در عصر سایه‌ی دکل‌ها بر چینه‌ی گلی خانه‌ها. چیره‌ی صنعتی نوآمده بر صنعتی کهن با دهان نفتی گشوده، که عطر گس نخلستان‌ها و شهد مزارع و مراتع‌اش ربوده و ریزه ریزه آبی آسمان را بلعیده است.

نفس گیرترین تابستان نیشکر

غلبه اراده بر تازیانه بی رحم خشکسالی

۱ بی سابقه ترین خشکسالی در نیم قرن اخیر؛ این توصیف عالی ترین نهاد «تصمیمات آبی» کشور است از وضعیت آخرین سال قرن؛ سال خشک، سال بی باران و سال بد برای کشت و زراعت. سال سوگواری کشتگاه، سالی که کشاورز «آه» در بساط نداشت و دهان خشک زمین رو به آسمان باز ماند.

۲ خشک آمد کشتگاه من؛ باران که نبارید، زمین ها خشکید و کشت ها «جوار به جوار» پژمرد. اهریمن خشکی در خشکسالی بی سابقه، مثل بختک بر نخلستان های شکر بار و مزارع نیشکر شکرشکن افتاد و زیر بار غم سنگین بی آبی، خمیده قامت، شیرینی شان به تاراج رفت.

۳ خشکسالی؛ غول خفته ای که مانند سال ۹۷، در تابستان امسال هم بیدار شد و حال خوزستان را ناخوش کرد. تازیانه بی آبی، زردی را بر رخسار سبز نیشکر نشاند و شیریه جاننش را گرفت. تابستان ۱۴۰۰، نفس گیرترین تابستان نیشکر بود؛ نجوای عطش نیشکر در هُرم نفس های سوزان، پیچید و «بارج تموز»، زمین زیر پایش را ترک داد و هیولای ریشه خوار را به جان ریشه ها انداخت.

۴ تابستان ۹۷، سال سقوط آزاد تولید در پَرپر شدن جوانه های نیشکر بود، سالی بد که با نزول تولید تا مرز ۳۰۰ هزار تن، کام ایران تلخ شد. نیشکر زیر شلاق خشکسالی قامتش خمیده شد و اندوهی سهمگین، ترنم شیرین را از دشت خوزستان ربود و تراژدی «مرگ نی ها» رقم خورد.

۵ تابستان سال ۱۴۰۰؛ «بی سابقه ترین» سال بی آبی. نفس گیرتر از تابستان ۹۷، اما «بدون» تکرار تراژدی غم انگیز «مرگ نی ها». درهم آمیختگی «تجربه» دیروز و «تخصص» امروز، از تکرار یک تراژدی جلوگیری کرد. ریشه های نیشکر در «نسیم برین» توامان تجربه و تخصص، حفظ شد و تولید در خشک ترین سال پایانی قرن، به نسبت سال ۹۷، رشدی چشمگیر یافت.

۶ جنگ اراده ها؛ غلبه بر تازیانه بی رحم خشکسالی. عرصه عرصه ای همت ها و پشتکار است و توکل. ساحت چنگ و دندان در سنگر تولید برای نشان دادن ردایی سبز بر شانه های زمین و تبلور عزم جاودانه مردان نیشکر در این سرود: اگر به ناخن و دندان و گر به چنگ بکاویم / شکر ز خاک برآیم...

ریشه های
نیشکر در
«نسیم برین»
توامان تجربه
و تخصص،
حفظ شد
و تولید در
خشک ترین
سال پایانی
قرن، به
نسبت سال
۹۷، رشدی
چشمگیر
یافت

چشم‌انداز صنعت نیشکر در افق ۱۴۰۴ خانواده‌ای به وسعت یکصد هزار نفر در خوزستان

در این مقاله سعی شده‌است به چشم‌انداز صنعت نیشکر ایران در افق ۱۴۰۴، که غالباً از زبان مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی مطرح شده‌است اشاره شود. دکتر عبدعلی ناصری بازسازی هفت‌تپه، تکمیل صنایع پایین دستی صنعت نیشکر و ورود به بازار سرمایه (بورس) را مهم‌ترین برنامه این شرکت در افق ۱۴۰۴ می‌داند و چشم‌انداز صنعت نیشکر را روشن و امیدوارکننده عنوان می‌کند.

چشم‌انداز عبارت از تصویر مطلوب و آرمان قابل دستیابی جامعه در افق زمانی معین و بلندمدت است که متناسب با مبانی ارزشی و آرمان‌های نظام و مردم تعیین می‌شود. ویژگی‌ها و مشخصات آن به شرح زیر است: قابل دستیابی در زمان مورد نظر و همچنین کمیت پذیر باشد. برآیند آثار ناشی از مولفه‌های قوت و فرصت از یک سو و رفع‌کننده نقاط ضعف و تهدیدها با توجه به جهت‌گیری‌های تعیین شده باشد. مشارکت همگان را برانگیزد و مشوق حرکت جامعه باشد. جامع، پویا، آینده‌نگر و تحول‌گرا باشد. از افق زمانی معین برخوردار باشد. تصویر مطلوب از اهداف ممکن به دست دهد. در تهیه و تنظیم چشم‌انداز بلندمدت دو رویکرد مورد استفاده قرار می‌گیرد: یکی پیش‌بینی و دیگری آینده‌نگری است.

ایجاد تحول در سه حوزه محیط زیست، اشتغال و تولید

اجرای شدن طرح شورورزی از دیگر برنامه‌های این شرکت برای ایجاد تحول در سه حوزه محیط زیست، اشتغال و تولید است. طرح شورورزی و استفاده از زهاب نیشکر برای کنترل کانون‌های ریزگرد، مساحتی بالغ بر ۲۵ هزار هکتار از جنوب منطقه جفیر تا شمال خرمشهر شامل می‌شود. شرکت توسعه نیشکر در طرح شورورزی به دنبال آن است تا علاوه بر تثبیت کانون‌های ریزگرد از آن‌ها برای تولید محصولات کشاورزی و توسعه صنایع پایین دستی نیز استفاده کند. استفاده مجدد از زهاب نیشکر برای پرورش ماهی و میگو، کاشت نخل، کشت چغندر، گندم و جو و پنبه از دیگر گام‌های این شرکت است. این طرح ضمن حفظ منابع آبی و توجه به محیط زیست، خودکفایی و بهره‌وری در تولیدات محصولات آبی و کشاورزی را به دنبال دارد و باعث رونق زراعت چوب در منطقه خواهد شد.

برنامه‌ای سه ساله برای بازسازی هفت تپه

بر اساس طرح تدوینی سه ساله، کشت و صنعت نیشکر هفت‌تپه به عنوان هشتمین طرح توسعه نیشکر به ظرفیت تولید ۱۰۰ هزار تن شکر در سال می‌رسد. بازسازی کارخانه و اصلاح شبکه آبیاری و زهکشی نیشکر هفت تپه برای افزایش راندمان در برنامه‌ای سه تا چهار ساله در دستور کار قرار گرفته تا این شرکت بار دیگر به روزهای اوج تولید دست یابد.

ورود نیشکر به بازار سرمایه در حال عملیاتی است

عرضه سهام این شرکت در بورس در آینده ای نزدیک صورت می‌گیرد. پیش‌نیازهای مورد نیاز برای ورود به بازار سرمایه صورت گرفته و هماهنگی لازم با شرکت سرمایه‌گذاری گروه مالی سپهر صادرات و سایر سهامداران انجام شده است.

گام‌های محیط زیستی این شرکت صرفاً به برداشت سبزی مزارع نیشکر محدود نمی‌شود بلکه گستره‌ای از تصفیه خانه‌های صنعتی و کارخانه‌های جدید را در بر می‌گیرد

نیاز را تأمین نماید.

پیش‌بینی تولید ۵۳۰ هزار تن شکر

پیش‌بینی تولید ۵۳۰ هزار تن شکر از دیگر برنامه‌های آتی صنعت نیشکر است. با مدیریت انجام‌شده در بحث مسائل آب، توانستیم بهار و تابستان سخت و کم‌آب امسال را پشت سر بگذاریم هر چند که کاهش حجم آورد رودخانه‌ها باعث افزایش شوری آب مورد نیاز برای کشت نیشکر شد.

افزایش شوری آب و کاهش آورد منابع آبی از جمله دلایل نرسیدن به ظرفیت ۷۰۰ هزار تن شکر در سال زراعی جاری است. به دلیل شوری و مشکلاتی که در بحث تأمین آب وجود داشت، در بیشتر کشت و صنعت‌ها بخصوص در نیشکر دهخدا با نقصان و کاهش شدید محصول مواجه شدیم.

کسری شکر مورد نیاز از شرکت بازرگانی دولتی یا خرید از خارج تهیه و تأمین می‌شود و شکر خام وارداتی در کارخانه تصفیه شکر، به شکر سفید تبدیل می‌شود.

مدیریت منابع آبی در شرکت توسعه نیشکر

مدیریت منابع آب برای مقابله با تبعات خشکسالی دستاورد مهم این شرکت برای پایداری تولید است. با وجود خشکسالی و کم‌آبی بی‌سابقه در سال جاری با مدیریت آبیاری مزارع و استفاده از شیوه‌های نوین آبیاری، ۸۷ تا ۹۰ درصد رشد مورد انتظار گیاه نیشکر محقق شده است.

بازچرخانی زهاب نیشکر، آبیاری یک در میان جویچه‌ای و سیستم‌های نوین آبیاری از روش‌های این شرکت در مصرف بهینه آب در تابستان امسال بوده است. راندمان آبیاری در توسعه نیشکر ۵۵ درصد است که بهترین راندمان آبیاری محسوب می‌شود.

برنامه‌ریزی برای راه‌اندازی کارخانه

تولید روغن

موضوع محصولات غیرنیشکری از دیگر بخش‌های چشم‌انداز صنعت نیشکر بوده و هست، به طوری که کشت کلزا، گندم و چغندر در زمین‌های آیشی کشت و صنعت‌های نیشکری، از حمایت این شرکت از کشت‌های استراتژیک در راستای سیاست‌های وزارت جهاد کشاورزی است.

با توجه به کشت کلزا در کشت و صنعت‌های نیشکری، در صورت موافقت صاحبان سهام، صنعت توسعه نیشکر ظرفیت و پتانسیل لازم برای راه‌اندازی کارخانه تولید روغن را دارد.

اهمیت است. این شرکت دارای خانواده‌ای به وسعت ۱۰۰ هزار نفر در خوزستان است و توانسته با ایجاد اشتغالی بالغ بر ۱۷ هزار نفر به صورت مستقیم و ۵ تا ۶ هزار نفر به صورت فصلی، در تأمین معیشت تعداد زیادی از مردم استان نقش داشته باشد. اشتغال پایدار در واحدهای توسعه نیشکر در سایه تولید پایدار محقق می‌شود و تمام تلاش ما این است که با تولیدی پایدار، بتوانیم امنیت شغلی را ایجاد کنیم.

توجه به محیط زیست، نوآوری و خلاقیت در صنعت

توجه به محیط زیست و نوآوری و خلاقیت در صنعت دو رویکرد شرکت توسعه نیشکر هستند. نوآوری و خلاقیت در صنعت نیشکر در خدمت اهداف محیط‌زیستی این شرکت است و در همین زمینه به منظور افزایش برداشت سبز، با تکیه بر توان و علم داخل، دستگاه‌های دروگر نیشکر (هاروستر) ساخته شده است.

گام‌های محیط‌زیستی این شرکت صرفاً به برداشت سبز مزارع نیشکر محدود نمی‌شود بلکه گستره‌ای از تصفیه خانه‌های صنعتی و کارخانه‌های جدید را در بر می‌گیرد و دریافت عنوان صنعت سبز کشور از سوی سازمان محیط‌زیست نیز حاکی از رویکرد محیط‌زیستی این شرکت است. گازسوز کردن کوره‌های بخار و راه‌اندازی کارخانه بازیابی گاز بی‌ودی اکسید کربن را از اقدامات مهم محیط‌زیستی شرکت توسعه نیشکر در کنار درختکاری، توسعه فضای سبز و... است.

برنامه‌ریزی برای رسیدن به ظرفیت تولید ۸۰۰ هزار تن شکر

برنامه‌ریزی برای رسیدن به ظرفیت تولید ۸۰۰ هزار تن شکر، موضوع دیگری است که شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی مد نظر دارد. هر یک از کشت و صنعت‌های هفتگانه توسعه نیشکر ظرفیت تولید ۱۰۰ هزار تن شکر در سال را داراست که با احتساب پیوستن کشت و صنعت هفت تپه به هفت طرح، در یک برنامه‌ریزی سه ساله، ظرفیت تولیدی شکر به ۸۰۰ هزار تن در سال خواهد رسید.

تا قبل از شیوع ویروس کرونا، نیاز سالانه کشور به شکر ۲/۲ میلیون تن بود که این میزان در دو سال اخیر به ۱/۴ میلیون تن در سال کاهش یافته است و شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی با تولید ۸۰۰ هزار تن شکر سفید، می‌تواند حدود ۵۷ درصد شکر مورد

ایجاد ارزش افزوده در صنعت نیشکر

با صنایع جانبی

صنایع پایین دستی پتانسیل عظیم برای رونق اقتصادی و اشتغال در منطقه محسوب می‌شوند. با تکمیل و راه‌اندازی صنایع جانبی، ضمن ایجاد ارزش افزوده در صنعت نیشکر، رشد و شکوفایی در دو حوزه تولید و اشتغال نیز ایجاد می‌شود و کشور در مسیر خودکفایی قرار می‌گیرد. خط تولید ام.دی. اف کشت و صنعت امیرکبیر و کارخانه کاغذ سلمان فارسی دو طرح اساسی در صنایع پایین دستی نیشکر هستند. با احداث این دو کارخانه علاوه بر ایجاد اشتغال مستقیم و غیرمستقیم، ارزش افزوده قابل توجهی به دلیل مصرف باگاس نیشکر ایجاد خواهد شد و با تولید دو محصول بسیار مهم، از نابودی بخش زیادی از جنگل‌های کشور جلوگیری شده و تأثیر زیست‌محیطی قابل توجهی ایجاد می‌شود. خط تولید ام.دی. اف و کارخانه بزرگ ۲۴۰ هزار تنی تولید کاغذ در شرف تکمیل است و طبق برنامه زمان‌بندی شده به بهره‌برداری خواهد رسید.

نقش مهم صنعت نیشکر در عرصه

استانی و ملی

صنعت نیشکر نقش و جایگاه مهمی در خوزستان دارد. از مجموع بالغ بر ۱۴ میلیون تن محصولات زراعی و باغی استان خوزستان که باعث شده این استان در صدر تولیدکنندگان کشاورزی کشور قرار بگیرد، بیش از ۷ میلیون تن آن نیشکر است. نیشکر به تنهایی نیمی از محصولات زراعی استان را تشکیل می‌دهد و از سوی دیگر صنعت نیشکر استان در مجموع نیمی از شکر تولیدی کشور را نیز تولید می‌کند.

تولید شکر سفید با ظرفیت ۷۰۰ هزار تن، شکر طعم دار، شکر ساشه، شکر پودری و شکر مایع با ظرفیت ۶۰ تن، شکر قهوه‌ای با ظرفیت ۷۵۰۰ تن، شکر دارویی با ظرفیت تولید ۱۵ هزار تن، خوراک دام با ظرفیت ۱۰۰ هزار تن، ام.دی.اف با ظرفیت تولید ۱۳۲ هزار متر مکعب در سال از جمله ظرفیت‌های تولیدی این شرکت است.

الکل طبی با ظرفیت تولید بیش از ۳۳ میلیون لیتر، خمیرمایه با ظرفیت تولید ۱۲ هزار تن در سال و گاز بی‌ودی اکسید کربن با ظرفیت خالص‌سازی ۱۰۰۰ کیلوگرم بر ساعت در کشت و صنعت‌های توسعه نیشکر تولید می‌شوند.

خانواده‌ای به وسعت ۱۰۰ هزار نفر

در خوزستان

اشتغال از دیگر موضوعاتی است که حایز

نیشکر، شیرینی که شورش هم چشیدن دارد تالاب ناصری؛ تحفه‌ای میان شکرستان ایران

تکان نخورده‌اند آبگیرش را پر می‌کند از ماهیانی که از صید شدن هراس به دل راه نمی‌دهند چون که به بازگشت به چرخ در حال چرخش طبیعت باوری ذاتی دارند و به منقار پرندگان با رضایت دل می‌سپارند و سخاوتمندانه دلخوش‌اند به کشیدن آخرین نفس‌هایشان در صید صیادان محلی که در فصل صید از خرمشهر به آبگیر سرازیر می‌شوند.

نقاش، زمین‌های بایر و خشک اطراف خرمشهر را با آب شور مازاد واحدهای نیشکر میرزا کوچک خان و امیرکبیر به گونه‌ای آبی و سبز کشیده‌است که تابلویش که تالاب نیشکر یا تالاب ناصری می‌نامدش در بین ۷۵ تالاب مهم ایران در رتبه ۶۳ قرار گرفته‌است. تحفه‌ای میان شکرستان ایران قدیم و خوزستان امروزی.

مردان تالاب ناصری روزانه در میان آواز بلند و هیاهوی بالکان‌ها و مارگپه‌های پا بلند و توکاها و فلامینگوها با قایق‌های کوچکشان آب‌های موج تالاب را می‌شکافند و با دو تا سه تن ماهی به خشکی بازمی‌گردند.

دامپروری، کشاورزی و صیادی راه و رسم دیرینه کسب روزی برای مردان تالاب و خانواده پر جمعیت‌شان از دیرباز تاکنون بوده و هست. زندگی نسل‌های آتی مردان تالاب ناصری وابسته به دو حرف است، آب؛ عنصری که تالاب موسوم به نیشکر و معروف به ناصری برای بقای حیات روستایی آنان داراست.

ضیافت هنری در دل پهنه‌آبی

«امین بختیاری» نی می‌نوازد برای امواج ریز رقصان تالاب ناصری و بازگشت خرامان خرامان قایق کوچک ابوعلی را نظاره

اگر در دو دهه اخیر حتی یک بار سوار قطار اهواز - خرمشهر شده باشید و بیست کیلومتری خرمشهر از پنجره قطار به بیرون نگاه کرده باشید بی‌شک خود را میان پهنه آبی وسیعی یافتید که قادر به دیدن انتهای آن نیستید؛ آبگیری دست‌ساز بشر با وسعت ۴۰ هزار هکتار که به واسطه آب شورش محل رشد و تکثیر ماهی‌های آب شوری چون شانگ، بیاح، صبور و کپور است.

کمی دورتر را که نگاه کرده باشید اشکال دوکی شکل رنگارنگی را دیده‌اید که آدمک‌هایی با پاچه‌های بالا زده تور به دست درونشان قامت برافراشته‌اند، به مثابه یک تابلوی نقاشی چشم‌نواز که نقاش زبردستش بساط ابر بر آسمانش پهن کرده‌است و با آن که آبگیرش عمر کمی دارد، گاه قلم مویش را به آب و هوای زمستان آغشته می‌کند تا از هر ۵۰ هزار قطعه انواع پرند بومی و مهاجری که از بچه یخبندان ننه سرمای زمستان آفریقا به نواحی شمالی سیاره زمین سفر می‌کنند و برای چند هفته یا چند ماه در تالاب‌هایی چون تالاب شادگان به استراحت و زادآوری مشغول می‌شوند مثل اکراس آفریقایی از دیگر گونه مسافرانی که از غرب آفریقا به خوزستان مهاجرت می‌کنند را به دنیای آبگیرش فراخواند و از آبان تا اسفند به تماشای پروازشان بر فراز آبی آب‌های دست سازش و همزیستی خزندگان و ماهیان سکنی گزیده در ضیافت آبگیرش بنشیند.

گاهی نیز گرمای شدید هوا نقاش را دلگیر می‌کند زیرا که پرندگان میهمانش ناگزیر آبگیر را ترک می‌گویند و وی دلخوش به فلامینگوها و کاکایی‌ها که با وجود گرمای شدید هوا از جایشان

امل درویش

Sugarcane.ir

این تالاب کم‌نظیر ساخت دست بشر، یک فرصت بی‌همتا در نوع خود برای مقصد گردشگری به ویژه پرند نگری در منطقه است

روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی

شهد

خبرنامه داخلی

به ناصری وارد می شود که برخی آن را آبگیر می دانند و دیگرانش تالاب. نظر به ارزش های زیستی، تاریخی و فرهنگی منطقه و مردم خوزستان و ریشه کهن نیشکر در این جلگه حاصلخیز که با زندگی با آب و تالاب وابستگی دارند، این تالاب کم نظیر ساخت دست بشر، یک فرصت بی همتا در نوع خود برای مقصد گردشگری به ویژه پرندنگری در منطقه است.

«محمدرضا رکنی» پرندنگر و محقق معتقد است در نتیجه کنترل توسعه مزارع نیشکر، این کشت و صنعت نه تنها تهدیدی برای منطقه و منافع مردمان این مناطق محسوب نمی شود، بلکه فرصتی هم برای آنها مهیا می کند تا با فراهم شدن فرصت سفر برای مردمان مناطق دیگر به این استان هم نشینی، آشنایی و اخوت بین فرهنگ ها و آداب و رسوم گوناگون و متفاوت شکل بگیرد.

این پژوهشگر محیط زیست با تأکید بر ارزش تالاب ها که مراکز ویژه ای برای تنوع گیاهی و جانوری هستند می افزاید: طرح هایی مانند پرندنگری که از جاذبه های طرفدار این قبیله تالاب ها است در صورتی که با کنترل و رعایت ضوابط و فراهم کردن زیرساخت های لازم باشد برای رونق و توسعه استان و به ویژه تالاب ناصری و مردمانش بسیار ارزشمند است. نباید فراموش شود برداشت ها در این منابع طبیعی باید تحت کنترل و نظارت باشد تا حیات این اکوسیستم ها همچنان بر قوت خود باقی بماند و دچار آسیب نشود.

رکنی تالاب ها را ریه های زمین می داند که گاز اکسیژن فراوان تولید می کنند که در نتیجه آن پرندگان مهاجر و بومی زیادی را به سوی خود جلب می کنند.

پذیرای همزیستی بشر و طبیعت

از جاده اهواز، بیست کیلومتر مانده به خرمشهر حاشیه سمت راست جاده که سرتاسر در تمام فصول لب تالاب آب است و آبی، چه آبگیر بدانیمش چه تالاب بنامیم اش فرصتی است برای مقصد گردشگرانی که به دنبال تماشای یکی از مهم ترین ساخته های دست بشر هستند که توانسته است انواع پرندگان مهاجر فصلی و بومی ارزشمند را به خود جذب کند و پذیرای همزیستی بشر و طبیعت در آب، آسمان و زمین خود باشد.

می کند که پس از یک انتظار طولانی برای صید با سبدهای پر از شانگ های سرخابی رنگ تازه صید شده به خاکریز کنار تالاب نزدیک می شود. روی لبه قایقش می نشیند یک لیوان چای لب سوز برای خودش و امین می ریزد، لیوان چای دیگری به دست علی که به تازگی پشت لبش سبز شده و همراهی اش در کشاورزی و صیادی برای پدر غرور آفرین است می دهد و می گوید: «طبیعت ما به روستا بستگی دارد و طبیعت روستا به آب». پسر نوجوان سرش را به نشانه تأیید تکان می دهد و چای اش را با غرور هورت می کشد. او از نسل مردان تالاب است. بقای زندگی با صفا و ساده روستایی به دور از هیاهوی شهر علی به رنگ سبز روستا و آبی تالاب بستگی دارد.

مهم ترین تالاب ساخته دست بشر در ایران

شرکت کشت و توسعه نیشکر به واسطه طرح کشت نیشکر و مزارع آن مانع از تجمع کانون های ریزگرد در این مناطق که در گذشته بایر و خشک بودند شده است. این توفیق اجباری از زیادی نیاز آبی گیاه نیشکر برای رشد و تولید محصول که برای نمونه تنها در واحد میرزا کوچک خان که حدود ۴۰۰ میلیون متر مکعب در سال است سرچشمه می گیرد.

زمانی منبع اصلی آب مزارع نیشکر رودخانه کارون بود. اوایل شروع کار نیشکر از این حجم آب پساب هایی به طبع تولید می شد که مستقیم به کارون می ریخت اما بعدها شخصی که دکتر عبدعلی ناصری نامش بود و عضو هیئت علمی علوم آب دانشگاه شهید چمران اهواز، به دنبال مطالبات مردمی برای رفع شوری بالای آب کارون، آب خرمشهر و آبادان طرحی ارائه داد که با تمام کاستی ها، بایدها و نیاید های بعد و قبلش به این غائله پایان داد.

دکتر ناصری که اکنون بر مسند میرعاملی این هولدینگ بزرگ کشاورزی نشسته، با ارائه پیشنهاد یک جایگزین جدید برای ورودی سرریز پساب ها، مسبب پدید آمدن یکی از مهم ترین تالاب های ساخته دست بشر در ایران شد. چنین بود که نامش را بر آن نهادند تا بماند به یادگار. جایگزین پیشنهادی او زمین های بایر اطراف خرمشهر، آبادان، اهواز و تالاب شادگان بود.

یک فرصت بی همتا برای پرندنگری

حالا دود دهه پیشتر است که پساب های واحدهای غرب کارون به تالاب موسوم

ردپای سبز نیشکر در پایان یک قرن

صنعت نیشکر پر از فراز و فرود است و برای رسیدن به این جایگاه، رنج دوران دیده و خون دل‌ها خورده است. بر تارک صنعت، آنچه بیش از سه دهه قوت قلبی برای همگان شده، نکته‌سنجی مقام معظم رهبری است که فرمودند: "شاید در دنیا، خوزستان جزو بهترین جاها و یا کم‌نظیرترین جاهایی است که مناسب نیشکر است."

این شرکت از یک سو دارای زیرمجموعه‌های صنعتی است، که محصول جهان مدرن و مدرنیزاسیون در ایران است و از سوی دیگر شامل بخش کشاورزی، که عمدتاً نهاده‌های اصلی آن یعنی آب، خاک و زمین، نه محصول مدرنیزاسیون که محصول طبیعتی برآمده از سنت‌اند. این درهم پیوستگی سنت و مدرنیزاسیون ویژگی‌های خاصی به آن بخشیده است.

شرکت توسعه نیشکر توانسته در طول سه دهه با اتکا به خودباوری و پتانسیل‌های علمی و انسانی خود، گام به گام به سوی تولیدی پایدار و اقتصادی‌تر حرکت کند. آنچه در ادامه می‌آید نگاهی به رویدادهای مهم نیشکر در یک سال گذشته است که این صنعت را در تولید، صیانت از محیط زیست در رده ای بالاتر از گذشته قرار داده است:

ردپای پنجمین دروگر بومی در مزارع نیشکر

شهریور ماه امسال صدای پنجمین دروگر ساخت متخصصین نیشکر در مزارع نیشکر پیچید و ردپای این دروگر بومی، در مزارع نیشکر سلمان فارسی نقش بست.

دروگرهای بومی نیشکر با هدف غلبه بر شرایط تحریم‌های ظالمانه، تقویت اراده و روحیه خودباوری در کارکنان، رفع نیاز شرکت توسعه نیشکر به دستگاه‌های جدید و نوسازی ناوگان دروگرهای نیشکر، استفاده از شرکت‌های ایرانی دانش بنیان در طراحی و ساخت قطعات الکترونیکی، کمک به حفظ محیط زیست با اعمال تغییرات جهت انجام برداشت سبز، طراحی و ساخته می‌شوند.

یخی که به جای آب، دود می‌شود

از جمله نوآوری‌های جالب شکرستان ایران، راه‌اندازی اولین دستگاه تولید یخ خشک در خوزستان است که به همت متخصصین نیشکر شرکت خمیرمایه و الکل رازی ساخته شده است.

تولید یخ خشک، در کنار صرفه اقتصادی، گامی مهم در راستای صیانت از محیط زیست است که این اقدام با راه‌اندازی کارخانه بازیابی گاز بی‌دودی اکسید کربن محقق شده است. تا همین چند وقت پیش، دانش تولید این یخ جادویی، در دست آمریکا و آلمان بود اما چند سالی است که فوت و فن آن در کشور بومی شده و حالا هم در قلب شکرستان ایران تولید و روانه بازار مصرف می‌شود.

از دریچه تلویزیون کابلی نیشکری

نیشکری‌ها به یمن اجرای طرح بزرگ شبکه فیبر نوری، برای اولین بار صاحب تلویزیون کابلی شدند و این امکان برای ساکنان شهرک نیشکر اهواز فراهم شده تا در جمع گرمابخش خانواده، پای این جعبه‌ی جادویی بنشینند و برنامه مورد علاقه خود را در منزل ببینند. تلویزیون کابلی شکرستان به همت و نبوغ متخصصان نیشکر، تازه آغاز راه است و رفته رفته نیشکری‌ها پای ثابتش می‌شوند و به تماشای برنامه‌هایش خواهند نشست.

هفت‌تپه مهمترین رویداد در سطح ملی

بازسازی هفت‌تپه و رونق دوباره آن پس از یک دوره اعتراضات طولانی، نمونه‌ای دیگر است که باید در رده مهمترین رویداد سال، در سطح ملی قرار گیرد. در ۱۸ مهرماه ۱۴۰۰، با تصمیم مشترک سران قوا، هفت‌تپه به هفت طرح پیوست و با رونق دوباره تولید در این واحد نیشکری، اعتراضات فروکش کرد.

این موارد، تنها بخشی از رویدادهای مهم نیشکر در سال ۱۴۰۰ است که در جای جای این صنعت بزرگ از شمال تا جنوب خوزستان، به سرانجام رسیده است.

ارتقا شاخص‌های پدافند غیرعامل و پایداری تولید شکر، از اهداف تولید برق در صنعت نیشکر است.

گام سبز نیشکر در بازیافت پلاستیک

صنعت نیشکر فروردین ۱۴۰۰ را با یک گام محیط زیستی شروع کرد و با افتتاح خط بازیافت پلاستیک شرکت آبان بسیار توسعه گامی مهم برای صیانت از محیط زیست برداشت. ظرفیت این خط بیش از پنج تن در روز است که توانایی بازیافت انواع ضایعات پلاستیک از جنس پلی اتیلن و پلی پروپیلن و همچنین و تفکیک مواد سبک و سنگین را دارد.

این خط بازیافت با سرمایه ای بالغ بر ۲۳ میلیارد ریال راه اندازی شده که ظرفیت اشتغال ۱۵ نفر به صورت مستقیم و بیش از ۱۰ نفر غیرمستقیم را دارد. در این پروژه با بازیافت پلاستیک علاوه بر جلوگیری از آسیب‌های زیست محیطی، منافع اقتصادی نیز در منطقه ایجاد شده است.

کام شیرین مناطق پیرامونی از ثبت

جشنواره نیشکر

شکرستان ایران را باید یکی از بزرگ‌ترین رویدادهای فرهنگی صنعت نیشکر دانست که در تقویم میراث فرهنگی به ثبت رسد و آبان ماه آخرین سال قرن، در نیشکر فارابی اولین گام آن برداشته شد.

این اقدام با هدف معرفی بیشتر محصول نیشکر و صنایع وابسته به آن در سطح ملی صورت گرفته و با جذب گردشگر، مناطق پیرامونی نیز از رونق آن برخوردار می‌شوند.

قصری پر از قند

«قصرقند» و «چابهار»، از جنوب شرقی کشور، در جمع «گونه‌های» نیشکر شکرستان ایران قرار گرفتند تا پس از طی مراحل مختلف، به یک «رقم تجاری» تبدیل شوند. این دو گونه نیشکر فروردین ماه امسال در منطقه سیستان شناسایی و به موسسه تحقیقات نیشکر منتقل شدند. سازگاری با کم آبی و مقاومت در برابر شوری دو ویژگی این گونه‌های جدید است و این مزیت می‌تواند مزارع نیشکر را در برابر تنش‌های کم آبی و خشکسالی مقاوم کند.

یک نوآوری اقتصادی با چاشنی محیط زیست

اردیبهشت امسال با یک نوآوری در واحدهای نیشکری، گامی اقتصادی با چاشنی محیط زیست برداشته شد. در این ماه، طرح گازسوز کردن کامل کوره‌های بخار از نیشکر فارابی استارت خورد و چند ماه بعد هم در سایر واحدها به اجرا درآمد. با اجرای این طرح، گازوئیل از چرخه تولیدی کارخانه شکر کنار گذاشته شد و قدم دیگری در راستای اهداف محیط‌زیستی شرکت برداشته شد.

تزریق برق نیشکری در رگ شبکه سراسری

تابستان امسال تزریق برق نیشکری در رگ شبکه سراسری، جان تازه‌ای به پایداری برق منطقه داد. صنعت نیشکر با راه اندازی ۲۲ دیزل ژنراتور، ۳۳ مگاوات برق نیشکری تولید و روانه شبکه سراسری کرد.

لمیانسی؛ پژوهشگر برتر

صنعت نیشکر در حوزه پژوهش و نوآوری سرشار از استعداد‌های فراوان است. لمیانسی یکی از پژوهشگران خوش فکر این صنعت است که موفق به کسب جایزه بنیاد فرهنگی البرز در سال ۱۴۰۰ شد. این جایزه هر ساله بر اساس فعالیت‌های سالانه علمی، پژوهشی و اجرایی به افراد واجد شرایط اهدا می‌شود. این پژوهشگر مؤسسه تحقیقات نیشکر و دانشجوی دکترای دانشگاه شهید چمران اهواز، هشت مقاله منتشر شده در مجلات معتبر داخلی و بین‌المللی دارد.

علی احتشامی؛ قهرمانی که پرگشود

سال ۱۴۰۰، هرچند سال پربرکت و خوشایندی برای خانواده توسعه نیشکر بود اما پرکشیدن غمبار عده‌ای، داغ غم را بر دل این خانواده باقی گذاشت. مهندس علی احتشامی، مدیرعامل فقید شرکت خمیرمایه و الکل رازی یکی از قهرمانان نیشکر است که یاد و خاطره‌اش تا ابد باقی خواهد ماند. در اوج وحشت کرونا، برنامه‌ریزی‌ها و تلاش‌های او بود که الکل طبی به‌وفور در دسترس مردم قرار گرفت.

جمال سعدی؛ جانبازی در هفت‌تپه

امروز اگر شکرستان ایران در دل خوزستان جوانه زده، به عرق جبین و دست‌های پینه بسته همین کارگران است.

مرحوم جمال سعدی یکی از کارگران نیشکر هفت‌تپه بود که سال ۱۴۰۰ جان خود را در سنگر تولید از دست داد. خانواده نیشکر تا ابد قدردان قهرمانانش می‌ماند. یاد و خاطره‌ی این قهرمان جان‌باخته گرامی باد

کارگران نیشکر در جهاد تولید، جانفشانی می‌کنند و در این راه جان‌شان را نیز فدا کرده‌اند. مرحوم جمال سعدی یکی از کارگران نیشکر هفت‌تپه بود که سال ۱۴۰۰ جان خود را در سنگر تولید از دست داد. خانواده نیشکر تا ابد قدردان قهرمانانش می‌ماند. یاد و خاطره‌ی این قهرمان جان‌باخته گرامی باد.

چهره‌های برتر نیشکر در پایان یک قرن از مرد مدیریت بحران تا گروه مردان پرافتخار نیشکر

خوزستان با همت تلاشگران نیشکر، کامش شیرین شده و شکرستان ایران لقب گرفته است. این صنعت پُر از «چهره‌های» پرتلاش و خستگی‌ناپذیر است که در سایه عزم و اراده‌شان، اتفاقاتی خوب رقم خورده است. در ادامه، با چهره‌های سال ۱۴۰۰ نیشکر آشنا می‌شوید؛ چهره‌هایی که در لوای اراده پولادین و همت سترگ‌شان شوری شیرین برپا شده و نام خوزستان و صنعت شیرین‌اش، در کشور پرآوازه شده است. البته همه نیشکری‌ها در جای جای این صنعت شیرین، چهره تأثیرگذار سنگر تولید ایران اسلامی‌اند که بسان اخترهای درخشان در آسمان پرتالو این سرزمین می‌درخشند.

تاریخ سرزمین خوزستان و صنعت توسعه نیشکر، سرشار از استعدادهایی است که بسان اخترهای درخشان در آسمان پرتالو این سرزمین می‌درخشند

دکتر ناصری؛ مرد مدیریت بحران

گذر از بحران خشکسالی با کمترین خسارت در بی‌سابقه‌ترین خشکسالی نیم قرن، می‌تواند بهترین شاخصی باشد تا عنوان چهره تأثیرگذار سال صنعت نیشکر به دکتر عبدعلی ناصری تعلق بگیرد.

ناصری از چهره‌های علمی و اجرایی صاحب نام در صنعت آب و کشاورزی کشور است که بیش از ۱۲۰ مقاله علمی و تحقیقاتی و تجربیات اجرایی متعدد در این زمینه دارد. سال گذشته نیز به عنوان پژوهشگر برتر شناخته شد و در سال جاری هم به عنوان مدیر نمونه استانی در جشنواره امتنان تقدیر شد. توجه به معیشت پرسنل و امور رفاهی کارکنان، سبب محبوبیت او در این صنعت بزرگ شده است.

تولیدی و افزایش ظرفیت تولید از دستاوردهای مهم این دستگاه تولیدی است.

احمد پاک نظر؛ کولتیواتوری علیه علف‌های هرز

احمد پاک نظر با ساخت دستگاه کولتیواتور قالبی یکی از چهره‌های تأثیرگذار صنعت نیشکر است. پاک نظر این دستگاه را با همکاری مؤسسه تحقیقات و آموزش نیشکر طراحی و ساخته است. این دستگاه متناسب با شرایط اقلیمی خوزستان و با هدف مبارزه با علف‌های هرز در مزارع نیشکر طراحی شده است. این نوع از کولتیواتور قالبی اولین بار در صنعت نیشکر طراحی و به کار گرفته شده است.

گروه مردان پرافتخار نیشکر

منوچهر رستمی، محمود چهارلنگ، امین شریف‌زاده و سید افشین قشقایی ناصری از دیگر مردان تأثیرگذار نیشکر در سال ۱۴۰۰ هستند که در یک کار مشترک با بهینه‌سازی پارامترهای عملیاتی فرایند تولید شکر، به عنوان کارگروه نمونه استانی بخش صنعت معرفی شدند.

افشار همتیان و رضا کرملاجعب هم به دلیل طراحی و ساخت کودپاش دو محوری و همچنین محمد آل کثیر فراهانی و هادی سعدی از دیگر مردان افتخارآفرین و تأثیرگذاری هستند که نیشکر را در مسیر تعالی و پیشرفت یاری دادند.

پیمان شرفی‌زاده و امین نیک‌پی؛ افتخار مشترک

پیمان شرفی‌زاده و امین نیک‌پی از چهره‌های شاخص نیشکر هستند که مقاله مشترک‌شان از دانشگاه بصره به عنوان مقاله علمی برتر برگزیده شد. این همایش بین‌المللی اسفندماه سال گذشته در کشور عراق از سوی دانشگاه بصره برگزار شد. ارزیابی علف‌کش متری بوزین سوسپانسیون در کنترل علف هرز سوروف در مزارع نیشکر عنوان مقاله این دو پژوهشگر نیشکری است.

محمدحسن صادقیان؛ کارگر نمونه استانی

نیشکری‌ها در سال ۱۴۰۰ رکورددار کسب عنوان کارگران نمونه استانی شدند. محمدحسن صادقیان از پژوهشگران نیشکری است که موفق شد کارگر نمونه بخش کشاورزی شود. صادقیان با طراحی و ساخت دستگاه هشداردهنده آلاینده به موتور ماشین آلات کشاورزی، توانست این عنوان را از آن خود نماید. دستگاه هشدار دهنده ورود ذرات آلاینده به موتور به گفته سازنده‌اش، هیچ نمونه داخلی و خارجی ندارد و برای اولین بار در مؤسسه تحقیقات و آموزش نیشکر ساخته شده است.

سید ابراهیم نوری؛ مخترع دستگاه انجماد

در سال ۱۴۰۰، لوح کارگر نمونه استانی بخش خدمات به سید ابراهیم نوری از کشت و صنعت امام خمینی (ره) رسید و به عنوان یک چهره تأثیرگذار نیشکر مطرح شد. سید ابراهیم نوری توانست دستگاه خشک‌کن انجمادی مواد غذایی و محصولات کشاورزی را طراحی و تکمیل کند و با این کار نام خود و صنعت نیشکر را پرآوازه نماید.

علی حوری؛ ساتنریفیوژی برای نیشکر

علی حوری یکی دیگر از نیشکری‌هایی است که او را باید در رده چهره‌های شاخص سال صنعت نیشکر آورد. حوری برای اولین بار در ایران موفق به طراحی و ساخت سیستم کنترل ماشین ساتنریفیوژ شکر خام مطابق با جدیدترین تکنولوژی روز دنیا شد. افزایش کیفیت محصول شکر

دکتر ناصری در مصاحبه با «شهد»:

ظرفیت کامل هفت‌تپه را محقق خواهیم کرد

مصاحبه؛ رسول عوده‌زاده

صبح یک روز زمستانی در حالی که ساختمان نوستالژیک دانشگاه شهید چمران اهواز و بلوار پر از نخل گلستان را به سمت غرب اهواز طی می‌کنم که مقصد محل کار مدیری است که بزرگ‌ترین هولدینگ کشاورزی کشور را اداره می‌کند.

پیش از دیدار با دکتر عبدالعلی ناصری، تصور مواجهه با مدیری برج عاج‌نشینی و پرتشریفاتی را در ذهن خود مرور می‌کردم، تصویری که با رفتار بسیاری از مدیران پیش از این در ذهنم تثبیت شده بود، اما دیدار با این مدیر باتجربه نه تنها بت‌های ذهنی ساختگی‌ام را فرو ریخت، بلکه سبب شد تا خاطره‌ای از سادگی، افتادگی و خونگرمی این مرد در یادم تثبیت شود.

این مدیر ارشد که به احترام مصاحبه از پشت میز خود بلند شد تا در کنار ما بنشیند از بسیاری از امور زندگی شخصی و علمی خود گفت و نقبی به مسائل پیرامون صنعت نیشکر زد.

همان موقع که قدیمی‌ترین واحد نیشکری ایران در هفت‌تپه راه‌اندازی شد، پسری در میان نخل و آب در عروس خاورمیانه به دنیا آمد و حالا بعد از ۶۰

متاسفانه برخی فرافکنی می‌کنند که این زهاب‌ها به تالاب شادگان آسیب می‌زنند، در حالی که واقعیت این است که زهاب‌های نیشکر تالاب را زنده نگه داشتند و اگر آب خروجی مزارع نیشکر نبود، این تالاب به مشکلات امسال هورالعظیم، دچار می‌شد

یک سه چرخه بود که برای اهالی کارهای مهمی را انجام می داد. یک ساعت پیاده روی می کردیم تا به مدرسه می رسیدیم. این وضعیت تا دوران دبیرستان ادامه داشت. اگر هم باران می گرفت، اوضاع قمر در عقرب می شد. الحمدلله مدارج تحصیلی را طی کردیم تا به دیپلم رسیدیم.

• **آقای دکتر اجازه بدهید همین جا یک سوال فرعی ببرسم، ظاهراً حضرتعالی خیلی اهل شنا بودید و گویا این علاقه مندی تاکنون ادامه دارد؟**
ما ظهرها که پدر و مادرهایمان می خوابیدند، می زدیم به دل نهر. معمولاً ظهرها مد بود. بعد کم کم که بزرگتر شدیم، رسیدیم به رودخانه. در اوندارود شنا می کردیم و بعضی وقت ها شای ما از حالت غیرمتعارف خارج می شد. در سن ۱۱ سالگی به همراه پسر عموی خودم تیوپ به دور کمر می بستیم و تا جاهای دور می رفتیم. در بهمنشیر که خانه پدر بزرگ مادری ما بود، مرتب از جزیره خرخره، عرض این رودخانه را شنا می کردیم. پدر بزرگ ما آنجا زمین کشاورزی و نخلستان داشت. الآن هم این علاقه ادامه دارد و کماکان در فرصت های موجود به ورزش شنا می پردازیم.

• اکنون به روستای طویجات هم سر می زنید؟

بله مرتب به روستا برای دیدن آشناهایمان سر می زنیم، البته خانه مان را به یکی از پسرعموها فروختیم. آن خانه گلی در جنگ به دلیل بمباران تخریب شده بود.

• چی شد که به سمت تحصیل در رشته آب و خاک رفتید. آیا شرایط جغرافیایی دوران کودکی در این انتخاب تاثیر گذاشته است؟

نه (با خنده). من در آن روستا تا آن موقع تنها کسی بودم که دیپلم گرفتم. به رشته مهندسی علاقه مند بودم. در کنکور با رتبه (۵۷۸) قبول شدم، اما در انتخاب رشته اشتباه کردم، چون نه موسساتی بود که مشاوره بدهند و نه کسی راهنمایی می کرد. اولین رشته ای که انتخاب کردم، آبیاری بود، بقیه رشته ها را نیز بدون اولویت بندی و علاقه مندی انتخاب کردم. از قضا همان رشته اول پذیرش شدم. بعد که دانشگاه رفتم به من گفتند که می توانی یک ترم یا دو ترم پاس کنی و سپس تغییر رشته بدهی و اگر رتبه کنکور از آخرین نفر بالاتر باشد، می توانی همان دانشگاه رشته برق پذیرش شوی. در یک سالی که درس خواندم به آبیاری علاقه مند شدم و همین رشته را ادامه دادم. الآن هم اگر بخواهم دوباره انتخاب رشته کنم، حتماً با کمال علاقه آبیاری را انتخاب می کنم.

• آقای دکتر، شما اول شاغل شدید بعد ازدواج کردید یا برعکس؟

والله داستان دارد. جنگ که شد در آبان و آذر ۵۹ به کوت نواصر و شکاره (کانتکس) اهواز نقل مکان کردیم. چون خرمشهر زیر آتش دشمن بود. یکی از دوستان شرکت ساختمانی داشت و به همراه او برای کار به شمال کشور رفتیم، چون نقشه برداری ساختمانی بلد بودم و مسئول کارگاه ساختمانی این شرکت شدم. یک سال و نیمی را در شهر رشت ماندیم و همان موقع ازدواج کردیم، اما توان تحمل غربت را نداشتیم. سال ۶۱ به اهواز برگشتیم. هم در دانشگاه بودم و هم با سپاه، جهاد و بسیج همکاری می کردم.

• آقای دکتر، چطور وارد عرصه نیشکر شدید؟

من در سپاه که بودم، اواخر سال ۶۸ نامه نگاری ای از طرف وزارت کشاورزی بل سپاه شد که اراضی شعبیه را برای کشت نیشکر تحویل بگیرند. از ما در این زمینه اظهار نظر خواستند و ما رای موافق خود را اعلام کردیم. من جزو کسانی بودم که صورتجلسه تحویل و تحول این اراضی را از طرف سپاه به

سال سرنوشت شرکت کهنه کار هفت تپه به دست همان مرد خرمشهری افتاد تا آن را از ورطه ورشکستگی نجات دهد.
امسال او یکی از پرمشغله ترین سال های کاری اش را پشت سر گذاشت و البته بخش زیادی از این پرکاری مربوط به کارهایی می شود که برای رتق و فتق امور شرکت هفت تپه انجام داد.

گذشت چند ماه از واگذاری مالکیت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه به شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی علاوه بر رضایت کارگران و استقبال عمومی، با خاموش شدن فتیله حاشیه سازی ها و جوسازی های شبکه های آن طرف آبی همراه بود، در این میان البته شکمی نیست که نوع مدیریت او، همراهی هیئت مدیره توسعه نیشکر، حمایت دولت و قوه قضائیه و علمای استان در این اقبال و ساماندهی بحرانی ترین پرونده کارگری تاریخ ایران بی تأثیر نبوده است.

او که همواره مشغول تحقیق، تألیف و ترجمه بوده، در سیر تکوینی صنعت نیشکر در ایران اثرگذار بوده است. ناصری در طی ۳ سال اخیر توانست با اعمال مدیریت جهادی و دورهم آوردن یک تیم حرفه ای از ابربحران هایی همچون سیل ویرانگر و خشکسالی طاق فرسا به سلامت بگذرد و به صنعت نیشکر رونقی دوباره ببخشد.

دیدار و گفت و گو با مدیرعامل توسعه نیشکر و صنایع جانبی که با پذیرایی با دمنوش آویشن و روی گشاده میزبان آغاز شد، برای من تجربه ای به غایت متفاوت بود، تجربه ای که به همت دوست فاضل و صاحب نظر دکتر ولید آلبوناصر، مدیر روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر میسر شد.

در گفت و گو با دکتر ناصری روند شکل گیری و تکامل نیشکر در خوزستان را مورد بررسی قرار دادیم. او در این مصاحبه اختصاصی همچنین به تبیین برخی از چالش های پیش روی این صنعت پرداخت.
نشریه «شهد» از لطف دکتر ناصری که با وجود زمان اندک و مشغله زیاد به همه سوالات آن پاسخ دادند، سپاسگزار است.
متن کامل مصاحبه با دکتر ناصری در پی می آید:

• آقای دکتر در ابتدا می خواهیم برای خوانندگان از فضایی که در آن به دنیا آمدید و خاطرات نوستالژیک دارید، بگویید: از خرمشهر دهه ۳۰.

۹۹

باید مالکیت به ما منتقل شود تا کارخانه و اراضی را به ۱۰۰ درصد ظرفیت خود برسانیم تا تولید از نظر اقتصادی، توجیه داشته باشد؛ هم کارگران حقوق و مزایای خود را دریافت کنند و هم تولید سودده باشد

من را پیر نکنید (با خنده). من متولد ۱۰ تیر سال ۳۸ هستم. من در روستای طویجات خرمشهر به دنیا آمدم و تا زمان جنگ تحصیلی در آنجا ساکن بودیم. تحصیلات ابتدایی، راهنمایی و دبیرستان را در مدارس کوت الشیخ، کوه دشت و کوی نیروی دریایی گذراندم. خرداد ۵۷ دوران تحصیل ما تمام شد و در همان موقع در کنکور شرکت کردم و در دانشگاه جندی شاپور (شهید چمران کنونی) در رشته آبیاری و آبادانی قبول شدم.

خب ما خرمشهر را خیلی دوست داشتیم و داریم. نخلستان ها بسیار خاطره انگیز بودند، به ویژه این که روستای طویجات در حاشیه رودخانه اروندرود قرار داشت و آنجا به صورت جزر و مدی نخیلات آبیاری می شدند. خانه های ما در میان نخلستان های زیبا قرار داشت. برای رفتن به مدرسه به دلیل نبود ماشین، از میان این نخل ها می گذشتیم. تقریباً در همه روستا تنها

۹۹

در سال
گذشته

توانستیم

باز چرخانی

زهاب‌ها را

عملی

کنیم و

محصول

خیلی خوبی

در یک سال

خشکی را

به دست

آوریم

هزار هکتار)، ۲/۱ میلیارد مترمکعب در سال (۳۰ هزار مترمکعب به ازای هر هکتار) بود. در سال‌های ۸۲ و ۸۳ ما یک سری کارهای تحقیقاتی انجام و پیشنهاد دادیم که حقایق کاهش یابد؛ با اعمال روش‌های آبیاری نوین، آن را از رقم ۳۰ هزار مترمکعب به ۲۶/۴۰۰ هزار مترمکعب در هکتار رساندیم. با این کار حجم آب مصرفی را از ۲/۱ میلیارد مترمکعب به ۱/۸۴ میلیارد مترمکعب رسید. این رقم کمتر کمتر از ۱۰ درصد از آورد رودخانه کارون بزرگ است که بیش از ۲۰ میلیارد مترمکعب آب دارد. بنابراین حجم آبی که نیشکر برداشت می‌کند، رقم بزرگی نیست. روی هم رفته کشاورزی به طور عام در استان توسعه پیدا کرده است هم طرح ۵۵۰ هزار هکتاری (که تاکنون ۳۰۰ هکتار آن اجرا شده) و هم کشاورزان محلی فعالیت خود را افزایش دادند و توسعه به ویژه کشاورزی نیاز منطقه است و طبیعتاً این آب باید تامین شود. خب این همه هزینه شده تا سدها این وضعیت را مدیریت کنند، این در حالی است که سدها بنا بر تولید و بهره‌برداری برق گذاشتند، در صورتی که اولین هدف از احداث سدها کنترل و مهار سیلاب است و هدف دوم تامین آب به صورت عام (شرب، کشاورزی، صنعت و نیازهای زیست‌محیطی) است و هدف سوم آن تولید برق است. از سوی دیگر، به دلیل اولویت دادن به تولید برق، در تابستان ۱۴۰۰ دبی رودخانه را به ۶۰۰ مترمکعب در ثانیه افزایش دادند، در صورتی که در پایین دست هیچ نیازی به این مقدار نبود. یعنی به کشاورزان گفتند نکارید و بعد آب را بدون برنامه‌ریزی کردند و این یعنی سوءمدیریت.

درباره کیفیت آب هم کسی نمی‌تواند منکر این شود که سد گتوند باعث شوری کارون شده است، اما من به عنوان متخصص می‌گویم که آب شور را می‌توان مدیریت کرد، ولی وقتی آب نباشد نمی‌توان کاری کرد. یعنی اگر سد گتوند نبود از نظر مهار سیلاب و تامین آب شرب دچار مشکلات عدیده‌ای می‌شدیم، بنابراین این سد، علیرغم دامن‌زدن به شوری کارون، باعث کاهش آسیب‌های جدی به خوزستان در سیل ۹۷ شد.

مسئله دوم، درباره تخلیه زهاب‌ها باید گفت، کیفیت اراضی کشت و صنعت امام خمینی (ره) به حدی خوب است که می‌توان زهاب آن‌ها را استفاده کرد و ۱۰ مترمکعب در ثانیه زهاب حیض است دور ریخته شود و باید برای استفاده مجدد به منابع آبی برگردد. در سال گذشته با استفاده از این زهاب‌ها توانستیم باز چرخانی زهاب‌ها را

وزارت کشاورزی را امضا کردیم.

سپس در خرداد ۶۹ عضو هیئت علمی دانشگاه بوعلی سینای همدان شدم و گزارش‌های علمی نیشکر را از سوی وزارت کشاورزی مرتب دریافت می‌کردم تا در این باره اظهارنظر کنیم، من هم اظهارنظرهایی کردیم که بعداً موثر واقع شد، مثلاً پیشنهاد دادیم که به جای این که اراضی مردم را بگیرند، زمین‌های با فاصله ۳ کیلومتری با رودخانه را به کشت نیشکر اختصاص بدهند، چون کشاورزان اراضی واقع در فاصله ۳ کیلومتری را در اختیار دارند و توانسته‌اند که آب به آن زمین‌ها برسانند و مشغول زراعت هستند. در سال ۷۲ به عنوان بورسیه وزارت علوم برای ادامه تحصیل به دانشگاه ساوت‌مپتون انگلستان اعزام شدم. سال ۷۷ که برگشتم، شاهد پیشرفت‌های زیادی در خوزستان شدم و از آن سال به شکل مشاور در موسسه تحقیقات نیشکر جذب شدم و در منازل مسکونی این شرکت ساکن شدم.

البته برای تدریس هم به همدان تردد داشتم. یک مدتی هم مسئول آب و خاک موسسه تحقیقات نیشکر بودم. عمده وسائلی که اکنون در این قسمت وجود دارند، خودم همان موقع تهیه و تجهیز کرده بودم. طرح‌های خوبی در آن دوره از جمله تغییر روش آبیاری و آبیاری برای افزایش کیفیت و کاهش هزینه عملیاتی شد.

● **آقای دکتر، بدون اغراق، شاید شما علمی‌ترین و تخصصی‌ترین مدیر نیشکری باشید. این وجهه علمی حضرتعالی در کدام بخش‌ها و اقدامات شرکت نمود بیشتری داشته است؟**

مسلماً در آب و خاک. از نظر تخصص نیز مقالاتی که نوشته‌ام و دانشجویهایی که تربیت کرده‌ام. همچنین در بحث آبیاری، زهکشی، علم دورسنجی (ریموت سنسینگ)، بهره‌برداری و مطالعات نیشکر نمود و بروز دارد. اکنون هم اکثر دانشجویانم پس از تحقیق و پژوهش وارد حوزه نیشکر می‌شوند؛ حوزه‌ای که واقعا یک دانشگاه بزرگ کاربردی است و به تئوری پردازی بسنده نمی‌کند، بلکه به صورت عملی این نظریات را تطبیق می‌دهد. اثر این امر قابل ملاحظه است، به طور مثال وقتی ما با خشکسالی مواجه شدیم از انواع روش‌های کاهش مصرف آبی را تجربه کردیم و واقعا با این حجم آبی که داشتیم اگر کیفیت آب، ما را دچار مشکل نمی‌کرد، هیچ نقصانی در محصول ایجاد نمی‌شد. این طبیعت آب است، زمانی که حجم آن کم می‌شود، شوری آن بیشتر می‌شود و این شوری بر محصول تأثیر منفی دارد، اما در مقایسه با سال ۹۷ که در واقع این روش‌ها کمتر مورد توجه قرار می‌گرفت بیش از ۲۰۰ هزار تن شکر تولید کردیم. ضمن این که همه اراضی را از نظر ریشه و محصول حفظ کردیم. امسال سالی بود که یک وجب از اراضی خشک نشد و محصول دوبرابری نسبت به سال ۹۷ به دست آوردیم.

● **اگر مایل هستید به برخی از ملاحظات موجود درباره نیشکر بپردازیم. همان طوری که می‌دانید سه انتقاد عمده مطرح می‌شود؛ برداشت آب از کارون بیش از حقایق، ریختن زهاب‌ها در تالاب‌ها و برداشت سیاه. پاسخ شما چیست؟**

موضوع اول در رابطه با آب، یک برنامه‌ریزی سنگین جهت طرح توسعه نیشکر وقتی طراحی شد، حتماً برای آن حقایق در نظر گرفتند. حقایق در نظر گرفته شده برای هفت طرح توسعه (یا ۷۰

درشتی خواهد بود. ثالثاً، برداشت سبز افزایش هزینه اقتصادی در حمل و نقل و تخریب جاده‌ها را به همراه دارد. اگر برداشت سبز صورت گیرد هم نی سنگین‌تر می‌شود و هم هزینه‌ها افزایش می‌یابد، بنابراین ضرورت دارد که نی به صورت سوخته برداشت شود.

• کشورهای نیشکرخیز مثل آمریکا چه راهکاری برای این مسئله پیدا کرده‌اند؟

راهکاری که آمریکا در نظر گرفته این است که سازمان محیط‌زیست آنها استاندارد را تعیین کرده و افرادی را آموزش داده که زمان آتش‌زدن، نماینده محیط‌زیست برای بررسی جهت وزش باد و سایر شرایط در مزرعه حضور داشته باشد. در کشورهای نیشکرخیز، کشاورزان در مزارع خودشان زندگی می‌کنند، بنابراین اگر هم بسوزانند، این پرکلاغی‌ها و دود به خانواده‌هایشان می‌رسد، علاوه بر این، سلامت مردم برای نهادهای متولی اهمیت دارد و اگر مشکلی برای سلامت مردم ایجاد می‌کرد، حتماً یک فکر دیگری برای این قضیه می‌انداختند. در اینجا هم اگر ما مدیریت آتش کنیم، هیچ مشکلی برای مناطق مسکونی اطراف نیشکر ایجاد نمی‌شود، مگر این پرکلاغی‌ها که به همراه باد جا به جا می‌شوند.

* آیا پرکلاغی‌ها تأثیراتی روی سلامتی افراد دارند؟

پرکلاغی اثر بهداشتی ندارد. مثل زغال است و مشکلی ایجاد نمی‌کند، اما کثیفی ایجاد می‌کند و نه آلودگی.

• خب این تجربه‌ای که در کشورهای نیشکرخیز وجود دارد را چگونه می‌توان اجرا کرد؟

محیط‌زیست باید ورود کند. کارشناس آنها باید حاضر شود تا موارد لازم را کنترل کند و در صورت تأیید رعایت استانداردهای سرعت و جهت باد می‌توان اقدام به آتش‌زدن کرد. اگر اراده‌ای نزد محیط‌زیست باشد ما حاضری همکاري کنیم و هزینه آن را پرداخت کنیم. می‌توانیم کارشناسان خودمان را در اختیار آنها بگذاریم تا آموزش‌های لازم برای نظارت بر آتش‌زدن را به آنها بدهند تا مشکل زیست‌محیطی کمتری ایجاد شود.

• به دلیل ورود تمام قد توسعه نیشکر به موضوع هفت‌تپه، نمی‌توان این سوال را فاکتور گرفت: شرایط فعلی کشت و صنعت نیشکر هفت‌تپه چگونه است؟

هفت‌تپه از سال ۹۴ به بخش خصوصی واگذار شد و سوءمدیریت‌ها باعث شد کارکنان با مالک مشکلاتی پیدا کنند، در حالی که اگر با تمام ظرفیت کار می‌کردند این اوضاع حاصل نمی‌شد. بنابراین ما به هفت‌تپه ورود کردیم تا ظرفیت کامل آن را محقق کنیم. البته ما به شکل پیمان‌مدیریت ورود کردیم و باید مالکیت به ما منتقل شود تا کارخانه و اراضی را به ۱۰۰ درصد ظرفیت خود برسانیم تا تولید از نظر اقتصادی، توجیه داشته باشد؛ هم کارگران حقوق و مزایای خود را دریافت کنند و هم تولید سودده باشد، در غیر این صورت تولید پایدار نخواهد بود. ان شاء الله با انتقال مالکیت ما بتوانیم سرمایه‌گذاری‌های لازم را انجام دهیم.

• آقای دکتر از این که وقت خود را در اختیار نشریه شهر قرار دادید، تشکر می‌کنیم.

من هم از شما و همکاران تان در نشریه شهر و آقای البوناصر که زحمت می‌کشند، تشکر می‌کنم.

عملی کنیم و محصول خیلی خوبی در یک سال خشکی را به دست آوریم. البته از جنبه منابع آب، باید روی آب‌های برگشتی حساب باز کنیم، همان گونه که آب شبکه‌های واحدهای شمالی به رودخانه بازمی‌گردند و به عنوان منبع آب در پایین‌دست مورد استفاده قرار می‌گیرد. زهاب‌های دهخدا اما به حوضچه‌های ۴ و ۵ هورالعظیم می‌ریزد و در مسیر توسط کشاورزان به دلیل کیفیت خوب آن، برای زراعت مورد استفاده می‌گیرد. در خصوص واحدهای غربی یعنی امیرکبیر و میرزا کوچک‌خان هم زهاب آنها در حوضچه‌های تبخیری (معروف به تالاب ناصری) تخلیه می‌شود و وارد رودخانه نمی‌شود. زهاب واحدهای شرقی یعنی دعبیل خزاعی، سلمان فارسی و حکیم فارابی نیز با یک کانالی به خور کویرین و خلیج فارس هدایت می‌شود، اما در مسیر به دلیل خشکی تالاب شادگان و کیفیت خوب زهاب‌ها به عنوان یک منبع آبی مورد استفاده قرار می‌گیرد و حتی در زمستان که ما تولید کمی داریم، حدود ۱۰ مترمکعب در ثانیه آب وارد می‌کنیم. متأسفانه برخی فرافکنی می‌کنند که این زهاب‌ها به تالاب آسیب می‌زنند، در حالی که واقعیت این است که زهاب‌های ما تالاب را زنده نگه داشتند و اگر آب خروجی مزارع نیشکر نبود، این تالاب به مشکلات امسال هورالعظیم دچار می‌شد.

بحث سوم درباره آتش‌زدن مزارع باید گفت، نیشکر گیاهی است که به مناطق گرم و مرطوب تعلق دارد و با باران رشد و نمو می‌کند، در نتیجه متوسط محصول آن در دنیا حدود ۶۰ تا ۷۰ تن در هکتار است و ماشین‌هایی که برای برداشت آن ساخته می‌شوند، متناسب با این محصول هستند، خوشبختانه ما در خوزستان به دلیل این که نیشکر را به صورت آبی می‌کاریم و با استفاده از منابع آبی آبیاری می‌کنیم، محصول دوبرابری نسبت به نرم جهانی از آن می‌گیریم، بنابراین برداشت محصول به شکل سبز با این ماشین‌آلات امکان‌پذیر نیست و باید نی‌ها سوخته شوند.

آمریکایی‌ها که بیشترین تکنولوژی را در این زمینه دارند، نیشکر را کاملاً می‌سوزانند، دلایلی نیز برای این مسئله دارند؛ اولاً، این که بقایایی که روی زمین می‌مانند اگر سوزانده شوند، تبدیل به مونواکسیدکربن می‌شوند و سمی‌تر از دی‌اکسیدکربن است و جذب هم نمی‌شود، بنابراین اگر نی را سرپا بسوزانیم، تبدیل به دی‌اکسیدکربن می‌شود و آثار محیط‌زیستی کمتری دارد. همین نیشکر می‌تواند دی‌اکسیدکربنی که در یک روز تولید می‌شود را در طول ۳۶۵ روز جذب کند و مورد استفاده قرار دهد. ثانیاً، برداشت سبز موجب کاهش یک‌درصدی قند استحصالی است، اگر نیشکر را با خاشاک نسوزانیم، این خاشاک با نیشکر منتقل می‌شود و در شربت‌گیری یک‌درصد کاهش محصول پیدا می‌کند و برای کشوری که بیش از چند میلیون تن شکر تولید می‌کند، یک‌درصد هم یک عدد

پرونده درختکاری

نیشکر در مسیر خوزستانی سرسبز

سه گام توسعه نیشکر در درختکاری؛ صیانت از منابع طبیعی، ایجاد اشتغال و رونق اقتصادی

نهال‌های کاشته شده را نیز سیراب می‌کند. استفاده از کودهای آلی با منشا محیط‌زیست و حذف حداکثری سموم با رویکرد مبارزه بیولوژیک، باعث بهبود کیفیت زهاب نیشکر و مهیا شدن برای ورود به چرخه آبیاری شده است. در حال حاضر کیفیت این زهاب‌ها به گونه‌ای است که نقش مهمی را در ایجاد یک اکوسیستم طبیعی برعهده گرفته است.

تنوع زیستی با گسترش فضای سبز

توسعه فضای سبز و درختکاری، صرفاً به محیط درونی واحدهای نیشکری محدود نشده و صنعت نیشکر در راستای مسئولیت‌های اجتماعی همگام با توسعه فضای سبز درون‌شرکتی، محیط پیرامونی را نیز مدنظر قرار داده و در همین رابطه، درختانی در حاشیه جاده اهواز به آبادان و خرمشهر کاشته شده است.

گسترش فضای سبز از سوی توسعه نیشکر، سبب تنوع زیستی حیات وحش و گونه‌های مختلف پرندگان در منطقه شده است. کاشت درختان در کنار محیط سرسبز مزارع نیشکر، موجب ایجاد محیطی مناسب برای بازگشت حیات وحش مهیا شده که در نتیجه آن، پستاندارانی مانند گراز، گربه وحشی، شغال، انواع جوندگان و پرندگان به این مناطق روی آورده‌اند.

جلوگیری از فرسایش خاک و سدی در مقابل ریزگردها از آثار مهم درختکاری نیشکر، جلوگیری از فرسایش خاک است که مانع از ایجاد کانون‌های جدید ریزگرد در استان می‌شود. البته این راه باید اضافه کرد که کشت نیشکر از تبدیل ۷۰ هزار هکتار اراضی خوزستان به کانون ریزگرد جلوگیری کرده و مزارع نیشکر در برابر ریزگردها همچون یک سد دفاعی عمل می‌کنند. در کنار این گام مهم، صنعت توسعه نیشکر برای حذف کانون‌های

شرکت توسعه نیشکر با کاشت چهار میلیون اصله نهال مثمر و غیرمثمر، در کنار صیانت از محیط زیست و منابع طبیعی، نفسی تازه در اقتصاد و اشتغال منطقه دمیده است.

این شرکت در کنار ایجاد فضایی سرسبز و مفرح به وسعت ۷۰ هزار هکتار مزارع نیشکر، با روی آوردن به درختکاری، در صیانت از منابع طبیعی خوزستان پیشگام شده و در مسیر «خوزستانی سرسبز» گام برداشته است. صنعت نیشکر با کاشت چهار میلیون اصله نهال مثمر و غیرمثمر، در کنار صیانت از محیط زیست و منابع طبیعی، نفسی تازه در اقتصاد و اشتغال منطقه دمیده است.

در ادامه این مسیر سرسبز، اخیراً این شرکت با پیوستن به پویش «ایران سرسبز» هدف‌گذاری درختکاری در بیش از دو هزار هکتار را در دستور کار قرار داده که صیانت از جنگل‌ها و رونق زراعت چوب را به دنبال دارد.

صنعت نیشکر در چهار چوب تعامل و مشارکت با ستاد نهضت سبز خوزستان، اداره کل منابع طبیعی استان و همکاری با سازمان‌های مردم‌نهاد، کاشت بیش از چهار میلیون و صد هزار اصله نهال مثمر و غیرمثمر را در چندسال اخیر در محدوده واحدهای نیشکری به سرانجام رسانده و با آبیاری بخشی از این نهال‌ها با زهاب نیشکر، در صرفه‌جویی منابع آبی نیز قدم مهمی برداشته است.

آبیاری نهال‌ها با زهاب نیشکر

هر ساله ۷۰ هزار هکتار زیر کشت نیشکر می‌رود که زهاب حاصل از آن به دلیل کیفیت بالا برای کشت‌های غیرنیشکری و آبیاری فضای سبز استفاده می‌شود. اگر تا چندین سال پیش، این زهاب تهدیدی محیط‌زیستی بود اما امروز یک فرصت شده و کام

مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری خوزستان:

نیشکر به صورت ویژه به زراعت چوب ورود می‌کند

مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری خوزستان با توجه به کمبود منابع آبی و خشکسالی در خوزستان استفاده از آب‌های نامتعارف از جمله زهاب نیشکر برای رونق زراعت چوب در دستور کار قرار گرفته است.

سید محمدتقی سجادی با بیان این مطلب اظهار کرد که در همین زمینه صنعت توسعه نیشکر متعهد شد که ۲ هزار هکتار زراعت چوب را با منابع آبی که در اختیار دارد انجام دهد.

این میزان نهال‌کاری و درختکاری در قالب پویش ملی «ایران سرسبز» از سوی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی انجام می‌شود. این شرکت اخیراً به این پویش ملی پیوسته است.

وی تأکید کرد: در استان‌هایی که به دلیل داشتن جنگل در معرض آسیب‌هایی همچون قاچاق چوب و تولید زغال هستند، زراعت چوب و توسعه مشاغل جایگزین می‌تواند به عنوان راهکار اجرا شوند.

مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری خوزستان زراعت چوب را یکی از سیاست‌های امسال کشور بیان کرد و گفت: انتظار از شرکت توسعه نیشکر این است که به صورت ویژه به زراعت چوب ورود کند.

اخیراً شرکت

توسعه نیشکر

با پیوستن به

پویش «ایران

سرسبز»

هدف‌گذاری

درختکاری در

بیش از دو هزار

هکتار را در

دستور کار قرار

داده که صیانت

از جنگل‌ها و

رونق زراعت

چوب را به

دنبال دارد

ریزگرد با استفاده از زهاب نیشکر پیش‌قدم شده و در صورت اجرای آن، دو کانون ریزگرد در جنوب غرب اهواز حذف می‌شوند. با اجرای این طرح، بخشی از کانون‌های داخلی ریزگرد مهار می‌شوند و ضمن تولید محصولات کشاورزی و همچنین زراعت چوب، برای تعداد زیادی اشتغال پایدار ایجاد خواهد شد.

هر نیشکری یک درخت مثمر

صیانت از منابع طبیعی، رونق اقتصادی و ایجاد اشتغال سه گام توسعه نیشکر در نهضت درختکاری است که بر اساس این طرح، هر ساله طبق برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته، در روز درختکاری به تعداد نیروهای شاغل در واحدهای نیشکری، نهال مثمر از جمله نخل و مرکبات کاشته می‌شود.

جلوگیری از قطع شش میلیون درخت

صنعت توسعه نیشکر با درخت‌کاری و پسماند باگاس نقش مهمی را در حفظ منابع طبیعی و صیانت از محیط زیست برعهده دارد. فارغ از طرح توسعه فضای سبز و درختکاری، صنعت نیشکر با پسماند باگاس، نفسی دوباره به جنگل‌ها می‌بخشد و مانع از قطع شش میلیون درخت در سال می‌شود.

با استفاده از باگاس یا تفاله نیشکر که در صنعت نیشکر تولید می‌شود، می‌توان از قطع درختان جنگل جلوگیری کرد. باگاس باقیمانده فیبری ساقه نیشکر پس از استحصال شکر است که این ماده ارزشمند صنایع زیادی را ایجاد می‌کند.

تولید ام‌دی‌اف، خمیر کاغذ، نئوپان و خوراک دام از محصولاتی هستند که با باگاس تولید می‌شوند و این محصولات بسیار مقرون به صرفه‌تر از نمونه‌های تولید شده از چوب درختان است.

انجام مطالعات تکمیلی در کانون‌های ریزگرد خوزستان بر پایه بیابان‌زدایی اقتصادی

معاون وزیر جهاد کشاورزی و رئیس سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور از توافق برای تکمیل مطالعات اجرایی طرح امکان‌سنجی استفاده از زهاب‌های نیشکر برای تولید محصولات کشاورزی در کانون‌های ریزگرد جنوب غرب اهواز خبر داد.

دکتر مسعود منصور، در گفت و گو با خبرنگار روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی اعلام کرد، با مدیران نیشکر توافق شد که مطالعات تکمیلی در کانون‌های ریزگرد و بیابان‌زای یک و دو استان انجام شود تا ان شاء الله به یک طرح اجرایی مناسب برسیم.

وی افزود: همچنین توافق شد که توسعه نیشکر در اراضی ای که فعلاً در اختیار آن هست، در فاز اول ۲ هزار هکتار جنگل کاری با هدف زراعت چوب انجام دهد و ان شاء الله با همت مدیرعامل پرتلاش نیشکر این امر محقق شود.

معاون وزیر جهاد کشاورزی این توافقات صورت گرفته را مثبت ارزیابی کرد و گفت، با مطالعات و تهیه طرح اجرایی کانون‌های بیابان‌زای استان را مهار کنیم.

رئیس سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور ادامه داد: با اجرای طرح درختکاری ۲ هزار هکتاری از سوی نیشکر که به تدریج توسعه و افزایش می‌یابد هم به سرانه فضای سبز استان و هم به صنایع چوب و کاغذ و هم تثبیت خاک و جلوگیری از بیابانی شدن عرصه‌ها کمک می‌کند.

منصور با اشاره به نقش مهم نیشکر در جلوگیری از بیابان‌زایی تأکید کرد، قطعاً نقش توسعه نیشکر در عرصه‌های تحت بهره‌برداری خود و این اقدامات ذکرشده در راستای مسئولیت اجتماعی و مشارکت‌های مردمی و نهادهای غیردولتی در توسعه، حفظ و احیای منابع طبیعی است.

نیشکر به پویش «ایران سرسبز» پیوست

شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی با هدف‌گذاری بیش از دو هزار هکتار نهال‌کاری در واحدهای نیشکری، به پویش ملی «ایران سرسبز» پیوست.

معاون وزیر جهاد کشاورزی و رئیس سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور به همراه مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی و مسئولین استانی با کاشت نهال به صورت نمادین، ورود صنعت نیشکر را به پویش «ایران سرسبز» به فال نیک گرفت و آن را گامی مهم در راستای نهضت درختکاری برشمرد.

دکتر مسعود منصور در حاشیه مراسم کاشت نهال، بیان کرد که صنعت توسعه نیشکر ظرفیت بالایی در نهضت درختکاری دارد و می‌تواند در این پویش به صورت ویژه‌ای نقش آفرینی کند.

به گفته او، شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی می‌تواند با استفاده از زهاب نیشکر، پیشگام نهضت درختکاری در خوزستان شود.

براساس این پویش ملی و به منظور راه‌اندازی یک نهضت فراگیر درختکاری و داشتن ایرانی قوی، به یاد هر شهید هزار درخت در سراسر کشور کاشته می‌شود. رئیس سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور، پویش مردمی ایران سرسبز را فرصتی دانست تا با حضور اقشار مختلف مردم، گروه‌های جهادی و حامیان محیط زیست، صنایع و شرکت‌های مختلف فرهنگ درختکاری و حفاظت از منابع طبیعی در جامعه نهادینه شود. به گفته او، دبیرخانه شورای امنیت ملی سندی فرهنگی را تحت عنوان سند «شجره طیبه» تدوین کرده که ذیل این سند ۳۰ پیوست پشتیبان وجود دارد که دستیابی به امنیت زیستی و انسجام ملی در احیای سرزمین از مهم‌ترین اهداف پیش‌بینی شده در این سند است.

رئیس سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور مهم‌ترین مولفه برای داشتن ایران قوی و سرسبز را حفظ آب، خاک و پوشش گیاهی عنوان کرد و گفت: بر اساس این سند که چشم‌انداز ۱۴ ساله دارد، بیش از ۵۰۰ میلیون نهال و بذر در عرصه‌های منابع طبیعی کشور کاشته می‌شود.

ناصری در ادامه به کاشت بیش از ۲۲۳ هزار نهال مثمر و غیرمثمر در سال جاری اشاره کرد و بیان داشت که این میزان نهال کاری در ۲۶۷ هکتار از اراضی نیشکر انجام شده که نسبت به دو سال گذشته، افزایش ۷۰ درصدی داشته است.

شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی تاکنون بیش از چهار میلیون اصله نهال در کشت و صنعت‌های نیشکری کاشته که این میزان با پیوستن این شرکت به پوشش ملی ایران سرسبز افزایش می‌یابد.

طی یک برنامه پنج ساله: ۵ هزار پاجوش نخل در نیشکر سلمان فارسی کاشته می‌شود

پنج هزار اصله پاجوش نخل در کشت و صنعت سلمان فارسی طی یک برنامه پنج ساله کاشته می‌شود.

مدیرعامل کشت و صنعت سلمان فارسی در حاشیه مراسم روز درختکاری با بیان این مطلب از گسترش فضای سبز در این شرکت خبر داد.

امین نصیریان افزود: تاکنون ۲۳ هزار نهال مثمر و غیرمثمر در نیشکر سلمان فارسی کاشته شده و بین هشت تا ۱۰ هزار نهال اکالیپتوس نیز در سال جاری در حال کاشت است.

وی در ادامه، از همکاری با منابع طبیعی و جهاد کشاورزی برای نهال کاری در حاشیه جاده آبادان خبر داد و بیان داشت که این طرح در راستای پوشش ایران سرسبز و به منظور رونق زراعت چوب انجام می‌شود. در سال جاری ۲۲۳ هزار اصله نهال مثمر و غیرمثمر در راستای صیانت از منابع طبیعی و زراعت چوب در واحدهای نیشکری کاشته می‌شود. همچنین با پیوستن صنعت نیشکر به پوشش ایران سرسبز، در بیش از ۲ هزار هکتار از واحدهای نیشکری نهال کاری انجام می‌شود. این نهال‌ها هم در محیط درونی واحدهای نیشکری و هم محیط پیرامونی، کاشته می‌شوند.

افزایش ۷۰ درصدی کاشت نهال در صنعت نیشکر

مراسم روز درختکاری در صنعت نیشکر امسال متفاوت‌تر از سال‌های گذشته بود. پیوستن نیشکر به پوشش ملی «ایران سرسبز»، نقش این صنعت را بیش از پیش در صیانت از منابع طبیعی و رونق زراعت چوب در خوزستان برجسته کرده است. به گزارش روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، صنعت توسعه نیشکر با کاشت بیش از چهار میلیون اصله نهال و هدف‌گذاری بیش از دو هزار هکتار نهال کاری نقش‌آفرینی ویژه‌ای در این پوشش دارد.

مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی در حاشیه کاشت نهال به مناسبت روز درختکاری که با حضور دکتر آقارضا فتوحی معاون اقتصادی استاندار و سجادی مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری خوزستان برگزار شد، به این نقش ویژه اشاره و تأکید کرد که نهضت درختکاری با جدیت بیشتری در واحدهای نیشکری دنبال می‌شود و نه تنها در محیط درونی، بلکه در مناطق پیرامونی کشت و صنعت‌ها نیز طرح نهال کاری به صورت ویژه دنبال خواهد شد. به گفته دکتر عبدالعلی ناصری، عملیات درختکاری و توسعه کمربند سبز حاشیه جاده اهواز به خرمشهر در راستای پوشش ایران سرسبز و توسعه فضای سبز محیط پیرامونی واحدهای نیشکری است.

این عملیات در حاشیه جاده اهواز به خرمشهر به طول ۳۰ کیلومتر است که از سوی کشت و صنعت امیرکبیر با کاشت بیش از ۳۶ هزار نهال در حال انجام است.

مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی در بخش دیگری از سخنان خود از ۵۰۰ هکتار نهال کاری طی دو سال اخیر خبر داد و بیان داشت که این نهال‌ها در راستای صیانت از منابع طبیعی، رونق اقتصادی و ایجاد اشتغال در واحدهای نیشکری کاشته شده است.

**گسترش
فضای سبز از
سوی توسعه
نیشکر، سبب
تنوع زیستی
حیات وحش
و گونه‌های
مختلف پرندگان
در منطقه شده
است**

Sugarcane.ir

روابط عمومی شرکت توسعه، پخش و صنایع چای

شهد

خبرنامه داخلی

ورود نیشکر به ایجاد کمربند سبز جاده شهرستان کارون

فرماندار شهرستان کارون، نیشکر را ظرفیتی مهم برای صیانت از محیط زیست و منابع طبیعی منطقه دانست و اقدامات این شرکت را در ایجاد کمربند سبز جاده شهرستان کارون به آبادان مثبت ارزیابی کرد.

به گزارش روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، سعید کعبی در حاشیه مراسم کاشت ۵۷۰ نهال به یاد شهدای شهرستان کارون که با حضور مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی و جمعی از مدیران در نهالستان شهدای کشت و صنعت دعبل خزاعی برگزار شد، با بیان این مطلب گفت: صنعت توسعه نیشکر توانسته در مسیر اقتصاد مقاومتی و شکوفایی منطقه گام بردارد.

به گفته او، ایجاد اشتغال و تولید پایدار از دستاوردهای مهم این شرکت در خوزستان است.

.....

معاون آبخیزداری کشور بر نقش مهم نیشکر در مقابله با بیابان زایی تأکید کرد

معاون آبخیزداری، مراتع و امور بیابان سازمان جنگل ها، مراتع و آبخیزداری کشور بر نقش مهم مزارع نیشکر در سطح استان در مقابله با بیابان زایی و ایفای نقش مثبت در حوزه آبخیزداری تأکید کرد.

مهندس پرویز گرشاسبی در گفت و گو با خبرنگار روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی اعلام کرد، اگر این محدوده ای که اکنون زیرکشت نیشکر است، نبود، به عرصه ای برای کانون های گرد و غبار تبدیل می شد. وی افزود: اگر عرصه هایی که تبدیل به کانون ریز گرد شدند همچون نیشکر مدیریت شوند و استفاده از آب و خاک به درستی صورت گیرد و صدمه ای به بخش های دیگر نزنند، یک اقدام بسیار خوب، مشارکتی و تکلیف اجتماعی به بخش خصوصی برای مقابله با بیابان زایی خواهد بود.

گام سبز نیشکر در پاسداشت شهدا ۵۷۰ نهال به یاد شهدای شهرستان کارون در نهالستان شهدای دعبل خزاعی کاشته شد

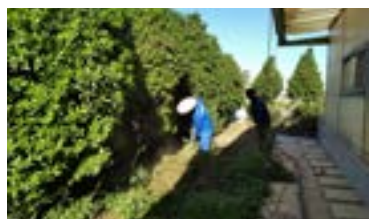
مراسم کاشت ۵۷۰ اصله نهال به یاد شهدای شهرستان کارون، در نهالستان شهدای کشت و صنعت نیشکر دعبل خزاعی برگزار شد.

به گزارش روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، در این مراسم که مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، فرماندار شهرستان کارون، فرمانده سپاه کارون، رییس دادگستری، رئیس اداره حفاظت محیط زیست شهرستان کارون و جمعی از مدیران شهرستانی حضور داشتند، عملیات کاشت ۵۷۰ اصله نهال اکالیپتوس به یاد ۵۷۰ شهید شهرستان کارون آغاز شد.

در این مراسم، دکتر عبدعلی ناصری، نهالستان شهدا را گامی در جهت پاسداشت شهیدان و ترویج فرهنگ درختکاری عنوان کرد و تأکید کرد: غرس نهال به یاد و نام شهدا، گامی در جهت ترویج فرهنگ ایثار و شهادت در جامعه است.

اخیراً نیز صنعت نیشکر با پیوستن به پویش ملی ایران سرسبز، گامی مهم در جهت صیانت از منابع طبیعی و ترویج فرهنگ ایثار برداشته است. بر اساس این پویش، به منظور راه اندازی یک نهضت فراگیر درختکاری و داشتن خوزستانی سرسبز، به یاد هر شهید هزار درخت کاشته می شود. در سال جاری ۲۲۳ هزار اصله نهال مثمر و غیرمثمر در راستای صیانت از منابع طبیعی و زراعت چوب در واحدهای نیشکری کاشته می شود.

اخیراً نیز عملیات درختکاری و توسعه کمربند سبز حاشیه جاده اهواز به خرمشهر به طول ۳۰ کیلومتر در راستای پویش ایران سرسبز و توسعه فضای سبز محیط پیرامونی واحدهای نیشکری آغاز شد.

فرهنگ لغت نیشکر

ملاس (Molasses)

شیره یا ملاس عصاره ای غلیظ، تیره و چسبناک، و یک محصول جانبی در روند تهیه شکر از نیشکر است. واژه فرانسوی ملاس به معنی عسل می آید. از زمانی که بشر به زراعت نی شکر دست یافت، پساب قندریزی های خود را به نام ملاس می شناخت.

کیفیت ملاس به رسیدگی نیشکر، مقدار شکر استخراجی و روش استخراج بستگی دارد. در کارخانه های ایران از ملاس برای تهیه الکل، سرکه و علوفه استفاده می شود. بر خلاف شکر تصفیه شده، ملاس همچنین شامل برخی از ویتامین ها و مواد معدنی است. از مصارف مستقیم ملاس می توان به خوراک دام، مصرف ملاس به عنوان کود، به عنوان سوخت، برای شکل دادن ویا ایجاد رنگ در مواد و خوش طعم کردن غذا، تولید مرکب مشکی، مصرف ملاس به عنوان خوراک انسان، کاربرد ملاس در سیستم های قندگیری از ملاس، تهیه بتائین اشاره کرد.

ویناس (Vinasse)

ویناس به پساب صنایع الکل سازی گفته می شود که پس از تقطیر الکل بر جای می ماند. به پساب صنعتی کارخانجات بیوتکنولوژی الکل با دامنه بریکس ۱۲ تا ۲۳، ویناس گفته می شود. به طور تقریبی بین ۸۶ تا ۸۹ درصد وزنی ویناس از آب و درصد باقیمانده از مواد جامد محلول و نامحلول مطابق با آنالیزهای زیر تشکیل شده است.

مواد آلی و معدنی مازاد از کارخانه الکل با عنوان «ویناس» و پساب کارخانه خمیرمایه به لاگن های تبخیری انتقال و ذخیره می شود. از ویناس می توان در مکان هایی با EC پایین مستقیم جهت تقویت خاک استفاده کرد. این ماده دارای مواد مغذی همچون فسفات ها و نترات ها است که به رشد گیاهان کمک شایانی می کند. بستر استفاده از ویناس در مزارع جهت جلوگیری از گرد و غبار و پوشش های عمومی جاده های بین مزارع فراهم آمده است. این ماده آلی به دلیل چسبندگی بالا به عنوان

نیشکر گیاهی است بلند و چندساله و مخصوص آب و هوای گرم و مرطوب. این گیاه جهت تولید، ساقه های بدون انشعاب، با ارتفاع سه تا چهار متر و قطر حدود پنج سانتی متر که از ناحیه پایه پنجه هایی را ایجاد می کند. در درون این ساقه ها عصاره ای وجود دارد که از این عصاره جهت تولید شکر استفاده می شود.

جهت برداشت محصول نیشکر، که همان ساقه است در ابتدا از کارگرهای مجهز به ساطور استفاده می شد که البته با گذشت زمان و با افزایش هزینه کارگری، تمایل به سمت برداشت مکانیزه افزایش یافت.

در این پروسه از کاشت تا داشت و برداشت و همچنین محصولات جانبی برگرفته از شیره شکر، مجموعه ای از اصطلاحات تخصصی و لغات کشاورزی و صنعتی در این حوزه مورد استفاده قرار می گیرد که در این نوشتار به بخشی از آنها جهت آشنایی با مهم ترین اصطلاحات مورد استفاده در حوزه نیشکر را بررسی می کنیم.

دستگاه نقش مهمی در برداشت مکانیزه نیشکر به روش سبز و محافظت از محیط زیست دارد.

کمپوست (Compositus)

کمپوست، پسماندهای آلی تجزیه شده و نسبتاً پایدار حاصل فرایند پوشش هستند. کمپوست کودی است که از بازیافت مواد ارگانیک (مواد زائدی که از گیاهان و حیوانات برجای می ماند) به دست می آید.

کمپوست به کاهش انتشار گازهای گلخانه ای کمک می کند و سازگار با محیط زیست است. در تعریف ساده تر آن می توان گفت، کمپوست به سادگی یک ماده آلی تجزیه شده است. یک شاخه گیاه و یک پوست موز می توانند یک ماده آلی باشند. هنگامی که دسته ای از این مواد را با هم در یک دسته مواد مخلوط می کنید، آنها به طور طبیعی به کود مغذی تبدیل می شوند که به رشد گیاهان کمک می کنند. به مواد آلی گفته می شود که در طول زمان با جمع شدن در یک محوطه یا ظرف دچار پوسیدگی و تجزیه می شوند و می تواند به تهویه و غنی کردن خاک کمک کند.

کمپوست تهیه شده از باگاس نیشکر غنی شده با مواد غذایی لازم برای رشد گیاه و با استفاده از قارچها، آکتینومیسیتها و باکتریها سلولز خوار، ماده ای مناسب برای بستر گیاه بوده و حاوی اغلب عناصر غذایی ماکرو میکروالمنت های مورد نیاز گیاه است.

مالچ گیاهی در جاده ها و شنزارها پاشیده می شود. ویناس به دلیل پتاسیم بالا به عنوان کود پتاس نیز قابل استفاده است. به دلیل ورود مخمرها و مواد آلی، دارای اسیدهای آمینه و پروتئین نیز هست که با ترکیب دانه های روغنی به عنوان خوراک دام مغذی از آن استفاده می شود.

باگاس (Bagasse)

باگاس تفاله ای است که پس از استخراج شکر از نیشکر حاصل می شود. به باقی مانده ساقه های نیشکر پس از شیرگیری، کاه نیشکر، تفاله نیشکر نیز گفته می شود.

باگاس یک محصول فرعی از کارخانه نیشکر است که مصارف زیادی در صنایع مختلف دارد که از مهم ترین کاربردهای آن در تهیه کمپوست به منظور پرورش قارچ دکمه ای است.

باگاس نیشکر به عنوان خوراک دام پایه و بهترین جایگزین کاه و یونجه هم از نظر قیمت و هم از نظر ترکیبات مفید جهت تغذیه دام کافی است. باگاس انواع مختلفی دارد از جمله: باگاس فله، باگاس بسته بندی یا بلوکی و باگاس فشنگی.

این محصول دارای کاربردهای فراوانی است. از جمله مصارف پر کاربرد آن استفاده در خوراک دام و طیور است. چرا که با قیمت های بسیار ارزان جایگزینی برای کاه و کلش گندم در جیره است. باگاس نیشکر در خوراک دام به صورت عمده برای خاصیت پرکنندگی شکمبه و تأمین انرژی مصرف می شود. آنالیز این محصول به صورت کلی دارای ۴۴ درصد فیبر، ۴۴ درصد هیدرات کربن، پروتئین خام ۲ درصد، چربی ۰/۵ درصد، کلسیم ۰/۹۵ درصد، فسفر ۰/۲۹ درصد و پتاسیم ۰/۵ درصد است.

همانگونه که در آنالیز مشخص است این محصول باید به همراه سایر مواد مغذی ها مخصوصاً غنی از پروتئین و کربوهیدرات مصرف شود. مانند کنجاله ها، کنسانتره و...

همچنین از این ماده به عنوان یک سوخت زیستی برای تولید گرما، انرژی، برق، تولید پالپ و مواد ساختمانی استفاده می شود.

هاروستر (Harvester)

هاروستر یا دروگر نیشکر یا نیشکرزن، کمباینی است که برای برداشت نیشکر مورد استفاده قرار می گیرد.

روش کار آن به این صورت است که ابتدا سر نی را که درصد قند پایینی دارد، بریده و روی زمین می ریزد، سپس نی را به سمت قسمت برش

هدایت می کند پس از بریدن قطعه قطعه و سپس تمیز می کند و در انتها نی را به سمت سبدهای حمل انتقال می دهد و تخلیه می کند. در اصل روش کار آن مانند کمباین غلات است یعنی برش و تغذیه - قطعه قطعه کردن - تمیز کردن - تخلیه.

تاکنون پنج دروگر نیشکر به همت متخصصان کشت و صنعت های نیشکری و همکاری تولیدکنندگان داخلی استان طراحی و ساخته شده است. این

آینده، شیرین است

میراث شکر برزیل و گردشگری؛

نویسندگان:

آنجلایس. فلچا، دانشگاه اورو پرتو، برزیل / لیندا جویس فورپستال، دانشگاه درکسل، ایالات متحده

ترجمه: هادی خوش سیما

مقدمه

این بخش به بررسی تاریخ شکر در برزیل، به عنوان زمینه‌ای برای کاوش در میراث شکر این کشور می‌پردازد که به صنعت گردشگری مربوط می‌شود.

میراث شکر برزیل برحسب فرهنگ ملموس آن به شکل آسیاب‌های شکر و عمارت‌های بزرگ نشان داده می‌شود که به روی بازدیدکنندگان باز است و همچنین فرهنگ غیرملموس مواد غذایی برگرفته از نیشکر که بازدیدکنندگان می‌توانند آن را در محل‌های تولید و رستوران‌ها امتحان و تجربه کنند.

معرفی و ورود نیشکر به برزیل اغلب به مارتین آفونسو دسوزا، دریانورد مشهور نسبت داده می‌شود که هنگام کاوش در سواحل برزیل در سال ۱۵۳۱، بندر ریودوژانیرو را کشف کرد و فرمانداری (سرزمین و حکومت) سائو ویسنته به او اعطا شد که اولین سکونتگاه دائمی پرتغالی‌ها در قاره آمریکا بود و اکنون در ایالت سائوپائولو در امتداد ساحل جنوب شرقی برزیل در جنوب ریودوژانیرو قرار دارد. یک سال بعد، دسوزا نیشکر را از مادیرا به برزیل آورد و آسیاب‌ای در سائو ویسنته ساخت.

تولید شکر برزیل طی پنج قرن گذشته فراز و نشیب‌های زیادی به خود دیده است، از جمله:

- دوره‌ای از اشغال در شمال توسط هلندی‌ها که در سال ۱۶۲۴ آغاز شد.
- تب طلای برزیلی در میناس ژیراس که مهاجرت بردگان به جنوب را از کشتزارهای نیشکر در ناحیه شمالی به دنبال داشت.
- توسعه آسیاب در اراضی پست ریودوژانیرو در اواخر ۱۷۰۰ و اوایل ۱۸۰۰، که تهدیدی برای سلطه پرتغالی‌ها بر تجارت شکر بود وقتی که بریتانیا باربادوس از جزائر کارائیب، جامائیکا و دیگر جزائر دارای شکر را به دست گرفت.
- فشار ناپلئون برای تصفیه چغندر قند در اواسط قرن نوزدهم.
- ظهور آسیاب‌های مرکزی در دهه ۱۸۷۰ که طی آن نیشکرهای کشتزارهای اطراف جمع‌آوری شد.
- پایان نخستین چرخه شکر در برزیل با لغو برده‌داری در سال ۱۸۸۸ به طور مستقیم در صنعتی سازی تولید شکر و پیدایش تدریجی usinas یا کارخانه‌های شکر نقش داشت.

پیشگفتار مترجم:

گردشگری نیشکر، رویدادی نوین در کشور برزیل به عنوان یکی از خاستگاه‌های نیشکر با بیش از یک قرن قدمت است. نویسندگان این مقاله، آنجا که بحث از گردشگری کشاورزی و تاثیر آن بر اقتصاد و اجتماع این کشور سخن به میان می‌آورند از عنوان «آینده شیرین است» استفاده کرده‌اند؛ آینده‌ای که در لوای گردشگری نیشکر، فواید زیادی را برای ساکنین و اقتصاد کشور برزیل به همراه می‌آورد. اجرای گردشگری نیشکر در کشور برزیل فوایدی را به همراه داشته و تنوع بخشیدن به اقتصاد منطقه‌ای و ایجاد مشاغل خرد و کوچک یکی از این فواید است.

علاوه بر این، گردشگری کشاورزی می‌تواند به این موارد کمک کند: کاهش مهاجرت روستایی و ترویج تبادل فرهنگی، حفاظت از منابع طبیعی، ایجاد فرصت‌های شغلی جدید، بهبود زیرساخت‌های حمل و نقل، ارتباط، بهداشت، تجهیزیات و اموال واقعی، جایگزین‌های درآمدزایی که بر ارزش فعالیت‌های روستایی می‌افزاید، رابطه مستقیم مصرف‌کننده با تولیدکننده‌ای که می‌تواند فراتر از خدمات اقامتی بفروشد و...

با رونق گردشگری نیشکر در خوزستان می‌توان همچون کشور برزیل، به آینده‌ای شیرین چشم دوخت؛ آینده‌ای که با توجه به ظرفیت‌های گردشگری نیشکر، هم اقتصاد روستایی را متحول می‌نماید و هم باعث رونق بیشتر در توسعه صنعت نیشکر خواهد شد.

دارای بهترین وسایل زندگی بودند. علاوه بر آسیاب شکر، مجموعه کشتزارها بیشتر اوقات از عمارتی بزرگ یا بسیار بزرگ برای خانواده، یک عبادتگاه، محله بردگان و مزارع تشکیل شده بود.

"Senhor de Engenho" و خانواده اش در این عمارت زندگی می کردند، که در آنجا او نقش خود را به عنوان ارباب آسیاب ایفا می کرد. همانطور که در این طرح مشخص شد، عامل اساسی در شبکه اجتماعی تولید شکر برزیل، درست همچون در کارائیب، کار بردگان سیاه پوست آفریقایی بود.

برده ها در محله های بردگان زندگی می کردند و با وجود اینکه «دست ها و پاهای ارباب آسیاب» (آنتونیل، ۱۷۱۱) به شمار می آمدند و عنصری بی بدیل در ساختار اجتماعی انگنهورس بودند، اغلب با آنها مانند حیوان رفتار می شد و بیشتر در معرض مجازات های فجیع و خشونت آمیز قرار می گرفتند. عبادتگاه مکانی مقدس برای خدمات مذهبی و مرکز اجتماعی کشت بود. وظیفه اداره عمارت و نظارت بر بردگان خانگی به عهده بانوی کشتزار بود.

در برزیل، صاحب آسیاب به ندرت زارع هم بود. به جای آن یک سرکارگر استخدام می کرد که بر بردگانی که در مزارع و آسیاب کار می کردند نظارت کرده و امتیازات و مجازات ها را تعیین می کرد. کارگران آزاد دیگری نیز در این آسیاب کار می کردند، از جمله پادوها، بناها، گاریچی ها (گاریچیان

بارونق گردشگری
نیشکر در خوزستان
می توان همچون کشور
برزیل، به آینده ای
شیرین چشم دوخت؛
آینده ای که با توجه به
ظرفیت های گردشگری
نیشکر، هم اقتصاد
روستایی را متحول
می نماید و هم باعث
رونق بیشتر در توسعه
صنعت نیشکر خواهد
شد

پس از پنج قرن، برزیل امروزه بزرگترین تولید کننده شکر در جهان است و شکر را از بندر سانتوس در سائوپائولو، بزرگترین بندر قاره آمریکا به سراسر جهان حمل می کند.

تولید نیشکر در برزیل در دست ایالت سائوپائولو در جنوب شرقی است، اما عمدتاً در داخل کشور از ساحل سائو ویسنته، که ۶۰ درصد تولید را تشکیل می دهد تا شمال شرق که کمتر از ۲۰ درصد از تولید نیشکر برزیل را تشکیل می دهد و ایالت های پرنامبوکو و آلاگواس بر تولید آن سلطه دارند.

میراث فرهنگی مربوط به تاریخ غنی شکر برزیل در بسیاری از engenhos یا آسیاب های روستایی شکر قابل مشاهده است، که سرزمین هایی که شکر در آن به طور تاریخی تولید می شده است را نشانه گذاری کرده است، و در غذاهای برزیلی حاوی شکر دیده می شود.

Engenhos یا آسیاب های شکر روستایی

در حالی که مستعمرات پرتغال نقش عظیمی در تاریخ شکر بازی کرده اند، اغراق نیست اگر بگوییم که شکر تاریخ و فرهنگ برزیل را شکل داده، که از ساختار اجتماعی که کشت شکر و آسیاب آن را احاطه کرده و از آن حمایت می کند آغاز می شود.

آسیاب های شکر قدیمی برزیل «engenhos» نامیده می شوند که به معنای «موتور» یا «ابتکار» است. هر کسی که آسیاب هایی را که در آن شکر درست می شود «Engenhos» نامیده است، به راستی که نام خوبی انتخاب کرده است. زیرا هر کس آنها را ببیند و با تأملی که شایسته آن هستند آنها را در نظر بگیرد، ناچار است اعتراف کند که یکی از تصورات اصلی و اختراعات زاده نبوغ بشری هستند.

بالاترین رتبه در جامعه پیچیده مزرعه کشت نیشکر، ارباب آسیاب یا «senhor de engenho» بود. اغلب اوقات به عنوان پاداشی برای خدمات پیشین، از طرف دولت پرتغال به او فرمانداری (کاپیتانی) اعطا می شد. صاحب این مقام و خانواده اش از موقعیت اجتماعی قابل توجهی برخوردار بوده و اغلب زندگی پرفره و تجملی داشتند و

میراث
شکر برزیل
برحسب
فرهنگ
ملموس آن
به شکل
آسیاب‌های
شکر و
عمارت‌های
بزرگ نشان
داده می‌شود
که به روی
بازدیدکنندگان
باز است و
همچنین
فرهنگ
غیرملموس
مواد غذایی
برگرفته از
نیشکر که
بازدیدکنندگان
می‌توانند آن را
در محل‌های
تولید و
رستوران‌ها
امتحان و
تجربه کنند

گاو، گاوچرانها، ماهیگیران و کشاورزانی که علاوه بر مراقبت از کشت نیشکر، زمین‌های ذرت، کاساوا یا لوبیا را نیز کاشت و نگهداری می‌کردند و تامین غذا برای عمارت، محله بردگان و کارگران آزاد را به عهده داشتند.

گردشگری آسیاب شکر در پرنامبوکو

زونا دا ماتا در پرنامبوکو که با سنت طولانی آسیاب‌های شکر و نماد فرهنگ عامه آن‌ها مشخص شده است، با ترویج گردشگری برای توسعه پایدار، اقتصاد نواحی شمال و شمال شرقی را ارتقا می‌دهد. مزارع نیشکر همچنان منظره غالب هستند و دشت‌ها و کوه‌های سرسبز را با عمارت‌های بزرگ و محله‌های بردگان پر می‌کنند. تا اواسط دهه ۱۹۰۰، شکر ۶۰ درصد از صادرات پرنامبوکو را تشکیل می‌داد، اما در سال ۲۰۰۰ این رقم به ۲۶ درصد کاهش یافت. ظهور اتانول زیستی به عنوان سوخت جایگزین به نفع آسیاب‌های کوچک و کشاورزان نیشکر است، اما تلاش برای جذب بازدیدکنندگان، از طریق تورهای زیست محیطی، تاریخی، فرهنگی و مذهبی، هدف دولت ایالتی با راه اندازی «Roteiros dos Engenhos de Açúcar» است، مسیر گردشگری که شامل ۱۹ شهرداری و ۹۰ جاذبه گردشگری در منطقه است. این توسعه مستلزم سرمایه‌گذاری به مبلغ ۵/۵۰۰ میلیون دلار برای انجام مناسب سازی و بهسازی مناطق روستایی و شهری و ایجاد مسیرهای جدید است.

آینده شیرین است

گردشگری روستایی در برزیل نسبتاً جدید است، و در نتیجه جنبشی است برای بازگشت به ریشه‌ها در جستجوی ارزش‌ها، آداب و رسوم، سنت‌ها و رفتارهای ساده‌زیستانه‌ای است که تحت فشار فناوری و رقابت در شهرهای بزرگ فراموش شده یا جایگزین شده‌اند.

به گفته وزارت گردشگری، اجرای گردشگری روستایی فوایدی را به همراه داشته است که شامل تنوع بخشیدن به اقتصاد منطقه ای، ایجاد مشاغل خرد و کوچک است. بهبود وضعیت معیشتی خانواده‌های روستایی؛ و داخلی سازی گردشگری و تنوع بخشیدن به پیشنهادات گردشگری است.

علاوه بر این، گردشگری روستایی می‌تواند به این موارد کمک کند: کاهش مهاجرت روستایی و ترویج تبادل فرهنگی، حفاظت از منابع طبیعی؛ ایجاد فرصت‌های شغلی جدید؛ بهبود زیرساخت‌های حمل و نقل؛ ارتباط؛ بهداشت؛ تجهیزات و اموال واقعی؛ جایگزین‌های درآمدزایی که بر ارزش فعالیت‌های روستایی می‌افزاید، رابطه مستقیم مصرف کننده با تولید کننده ای که می‌تواند فراتر از خدمات اقامتی بفروشد. غذا و سرگرمی؛ محصولات تازه (میوه، تخم مرغ، سبزیجات) یا محصولات فرآوری شده (مربا، پنیر، صنایع دستی). ادغام املاک روستایی و ارتقای فعالیت‌های اجتماعی و روستایی (وزارت گردشگری، ۲۰۰۴).

در حال حاضر، بسیاری از تجربیات مربوط به شکر در برزیل چشم‌انتظار گردشگران است، و موارد دیگر در مسیر توسعه یا آماده توسعه هستند. برای مثال، در حالی که گردشگری کارخانه شکر در پرنامبوکو به خوبی تثبیت شده است (اگرچه تلاش‌ها در آنجا کاملاً فردی است و توسط دولت فدرال یا ایالتی حمایت نمی‌شود)، مبنای تاریخی قوی ای برای توسعه و ترویج بیشتر گردشگری مرتبط با شکر باهیا وجود دارد که در همسایگی آن

گردشگری
روستایی در
برزیل نسبتاً
جدید است،
و در نتیجه
جنبشی است
برای بازگشت
به ریشه‌ها در
جستجوی
ارزش‌ها، آداب و
رسوم، سنت‌ها
و رفتارهای
ساده‌زیستانه‌ای
است که تحت
فشار فناوری
و رقابت در
شهرهای بزرگ
فراموش شده
یا جایگزین
شده‌اند

است و تقریباً سیصد سال منطقه زراعتی بزرگی در برزیل بود. از آنجایی که برخی از بزرگترین و اولین مزارع نیشکر باهیا از سوی کلیسای کاتولیک تأسیس شده اند، ممکن است فرصتی برای مشارکت یا دریافت بودجه توسعه از آنها به جای دولت وجود داشته باشد. سالوادور، پایتخت باهیا، نقطه شروع طبیعی برای چنین تورهایی خواهد بود، دقیقاً همانطور که بلو هوریزونته برای ایالت میناس گرایس نقطه شروع بوده است.

در حالی که مستعمرات پرتغال نقش عظیمی در تاریخ شکر، بازی کرده‌اند، اغراق نیست اگر بگوییم که شکر تاریخ و فرهنگ برزیل را شکل داده، که از ساختار اجتماعی که کشت شکر و آسیاب آن را احاطه کرده و از آن حمایت می‌کند آغاز می‌شود

یک پژوهشگر نیشکری مطرح کرد؛

استفاده از شرکت‌های دانش‌بنیان داخلی برای اجرای برداشت سبز

صنعت نیشکر در مقایسه با نفت و فولاد سهم بسیار کمتری در آلاینده‌گی دارد

برداشت سبز صرفه اقتصادی ندارد، اما دولت با حمایت از نیشکر می‌تواند نقش‌آفرین باشد

سوزاندن مزارع نیشکر در زمان برداشت و فرود پرکلاغی‌ها از آسمان بر روی مناطق پیرامون این کشت و صنعت‌ها گلایه‌هایی را به همراه دارد که اغلب از سوی دوستداران و فعالان محیط زیست مطرح می‌شود، این در حالی است که برداشت سیاه نیشکر به عنوان یک فرایند جدانشدنی و بخشی از زنجیره فعالیت‌های اصلی این شرکت اجتناب ناپذیر است. برداشت سنتی و برداشت سبز هر دو از سوی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی مورد بررسی و انجام قرار گرفته است. در خصوص مکانیزم برداشت این شرکت بر آن شدیم تا در گفت و گویی با «سینا لطیف‌التجار» کارشناس محقق مکانیزاسیون مؤسسه تحقیقات و آموزش نیشکر و صنایع جانبی خوزستان که در مقطع دکتری دانشجوی مکانیک بیوسیستم گرایش طراحی و ساخت ماشین‌های کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان تحصیل می‌کند، این مهم را بررسی کنیم. متن مصاحبه را می‌خوانید:

آفرین بوده است؟

طبیعتاً همان‌طور که تحریم‌ها در تمامی بخش‌های صنعت کشور تأثیرگذار بوده است در این بخش نیز تأثیرات آن مشهود است، البته از سال ۱۳۹۳ تاکنون اقدامات بسیار ارزشمندی در جهت خودکفایی صنعت نیشکر هم در حوزه کشاورزی و هم صنعت برداشته شده که کاهش اثر تحریم‌ها را به دنبال داشته است؛ اما با وجود تمامی این تلاش‌ها قطعاتی در ناوگان برداشت نیشکر و نیز کارخانه‌ها وجود دارد که کاملاً وارداتی بوده و لذا این تحریم‌ها امکان ورود این قطعات را با مشکل بسیار جدی مواجه کرده است. به عنوان مثال در حال حاضر مهم‌ترین قسمت در دروگرهای نیشکر هیدروموتورهای مورد استفاده در داخل دستگاه است که تماماً وارداتی بوده و تاکنون امکان ساخت آن‌ها در داخل کشور مهیا نشده است. گام‌های مهمی در سال پیش رو در این زمینه برنامه‌ریزی شده است؛ استفاده از شرکت‌های توانمند داخلی با حمایت ستاد زیست فناوری نهاد ریاست جمهوری در دست اقدام است.

آیا طرح برداشت سبز با در نظر داشتن تمامی زوایای پیدا و پنهان آن صرفه اقتصادی دارد؟

تمامی بررسی‌های انجام شده در منابع علمی خارجی بیانگر عدم برتری اقتصادی برداشت سبز در مقایسه با برداشت سوخته است و الزامات محیط زیستی را به عنوان اولین علت حرکت به سمت برداشت سبز نیشکر در نظر دارد که البته تولید محصولات جانبی از پوشال به عنوان راهکاری برای جبران این هزینه‌ها در حال انجام است. در رابطه با صنعت نیشکر خوزستان با توجه به امکانات کنونی شرکت، برداشت سبز نیشکر دارای توجیه اقتصادی با قیمت کنونی شکر در بازار داخلی نیست.

آیا طرح برداشت سبز را با توجه به امکانات موجود و موانع پیش رو می‌توان برای تمام مزارع کشت و صنعت نیشکر به کار گرفت؟

بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد که اصولاً در مزارعی با عملکرد بالای ۷۰ تن در هکتار بازده ناوگان برداشت کنونی در مقایسه با برداشت

با توجه به این که این شرکت مکانیزم برداشت سبز را در دستور کار خود قرار داده است این نوع برداشت نسبت به برداشت سنتی چه مزیت‌ها و معایبی را به همراه دارد؟

نگاه به برداشت سبز نیشکر نیازمند نگاه مجدد به نیازها و اهمیت آن‌ها است. به عنوان مثال فرض کنید در مکانی زندگی می‌کنید که آب شرب وجود ندارد آن گاه حاضرید آب را به مبلغی بسیار بالا خریداری کنید؟ لذا پاسخ به این مسئله و نگاه به شرایط آب و هوایی استان خوزستان و آلودگی‌های محیطی که البته عامل آن تمامی صنایع موجود در استان خوزستان است نه فقط صنعت نیشکر؛ از یک سو اهمیت سلامت مردم به ویژه مناطقی که در نزدیک صنایع آلاینده به خصوص صنعت نفت و فولاد قرار دارند از سوی دیگر حرکت به سمت پوشش هوای پاک را بیش از پیش ضرورت می‌بخشد. جدا از آن که صنعت نیشکر خوزستان چه سهمی از این آلاینده‌گی را دارد (البته که در مقایسه با صنعت نفت و فولاد بسیار کمتر است) بایستی در جهت حفظ منافع مردم قدم‌های درستی برداشته شود و هزینه‌های مترتب آن نیز پرداخت شود.

همان‌طور که در حال حاضر دولت برای تأمین نیازهای اساسی مردم حمایت‌های مالی انجام می‌دهد در صنعت نیشکر خوزستان نیز که از مهم‌ترین محصولات استراتژیک کشور برخوردار است می‌بایست حمایت‌های مالی قابل توجه‌ای صورت بگیرد.

اهمیت مسئله سلامت مردم خوزستان به قدری است که بایسته است هزینه‌های مترتب آن در مقایسه با برداشت سوخته که بر این صنعت بزرگ کشاورزی تحمیل می‌شود دیده شده و قیمت شکر در بازار داخلی اصلاح گردد. در مجموع می‌توان بیان داشت که برداشت سبز نیشکر تنها دارای مزیت است و معایب آن مربوط به هزینه‌های تحمیل شده بر این صنعت است که در اثر افزایش تلفات محصول، سختی برداشت، زمان برداشت و... پدید می‌آید.

شرایط سیاسی و اقتصادی کنونی ایران با در نظر گرفتن تحریم‌ها تا چه حد و چه گونه در طرح برداشت سبز این کشت و صنعت مشکل

امل درویش

در یک
برآورد اولیه
برای راه‌اندازی
سیستم
برداشت سبز
به بیش از
۱۵ هزار
میلیارد ریال
نیاز است

Sugarcane.ir

روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی

شهد

خبرنامه داخلی

برداشت است به طوری که بررسی‌های انجام شده بیانگر افزایش ۱۰ تا ۲۵ درصدی تلفات محصول در مزرعه است. دوم، افزایش میزان خاشاک ارسالی به کارخانه است که سبب کاهش استحصال عصاره نی خواهد شد. البته در بعضی از منابع، شکر از دست رفته در اثر سوزاندن را با شکر از دست رفته در کارخانه برابر یا بسیار نزدیک به هم گزارش کرده‌اند اما در مجموع بحث افزایش تلفات محصول در مزرعه همچنان بر قوت خود باقی است که نیازمند زیرساخت‌های خاص خود است.

در کشورهای پیشرفته نیشکر خیز به خصوص کشورهای که دارای بیشترین مزارع نیشکر هستند از چه روش‌هایی برای برداشت استفاده می‌شود و تجربه آن‌ها در پاسخ به واکنش‌های مردم در رابطه با تولید پرکلاغی‌ها ارائه چه راهکارهایی بوده است؟

به طور کلی اگر بخواهیم به طور مختصر بحث برداشت سبز را در کشورهای پیشرفته این صنعت بررسی کنیم به ترتیب می‌توان به موارد زیر اشاره کرد؛

برزیل:

بیش از ۸۵ درصد مزارع نیشکر در برزیل به دلیل تولید اتانول (رتبه اول تولید در جهان) به صورت سبز برداشت می‌شود. علاوه بر این به گزارش FAO، در سال ۲۰۱۹ انرژی تولید شده از نیشکر و محصولات آن ۱۸ درصد از عرضه انرژی داخلی در این کشور را به خود اختصاص داده است. همچنین در این کشور پوشال نیشکر در حال حاضر دومین منبع اصلی انرژی پس از نفت است. افزایش تدریجی برق عرضه شده به شبکه از سوی کارخانه‌های قند در برزیل از ۱/۱ تراوات ساعت در سال ۲۰۰۵ به ۱۹/۴ تراوات ساعت در سال ۲۰۱۴ افزایش یافته است.

هند:

هند کشوری در جنوب آسیا به عنوان دومین کشور جهان از نظر جمعیت و هفتمین کشور از نظر مساحت است. این کشور با ۵ میلیون هکتار سطح زیر کشت، تولید حدود ۳۵۲ میلیون تن نیشکر (۱۸/۸ درصد نیشکر جهان) دومین کشور تولیدکننده نیشکر در جهان است. هند ۱۵/۸۱ درصد شکر جهان را تأمین می‌کند. این کشور با مصرف ۱۵/۹۳ درصد شکر تولیدی جهان بزرگ‌ترین مصرف‌کننده شکر است. این کشور ۲۰-۳۰ درصد سوخت خود را از اتانول تأمین می‌کند. برداشت نیشکر در هند از ماه نوامبر تا ماه مه انجام می‌گیرد، ابتدا تقریباً تمام سر نی نیشکر توسط نیروی کارگری که بخشی از هزینه‌های برداشت را تشکیل می‌دهند، برداشت و به عنوان خوراک دام به بازار عرضه می‌شود. فروش سر نی به عنوان خوراک دام از استقبال خوبی در هند برخوردار است. سپس برداشت نیشکر انجام می‌گیرد

سوخته حداقل ۳۰ درصد کاهش می‌یابد و در مزارع بالای ۹۰ تن در هکتار به ۵۰ درصد می‌رسد.

با این وجود طرح برداشت سبز نیازمند چه تجهیزات و منابعی است؟

برداشت سبز نیشکر نیازمند یک سیستم است. این سیستم شامل ناوگان برداشت نیشکر، ناوگان جمع‌آوری و بسته‌بندی پوشال و در نهایت ناوگان حمل پوشال بسته‌بندی شده است؛ لذا به روز رسانی دروگرهای موجود در کنار افزایش ۳۰ درصدی تعداد آن‌ها، راه‌اندازی ناوگان جمع‌آوری و بسته‌بندی متشکل از بیلرهایی با توان تولید بسته‌هایی به وزن ۳۵۰ تا ۴۰۰ کیلوگرم که مجهز به هد بردارنده منطبق با جوی و پشته نیشکر و در نهایت ناوگان حمل بسته‌های تولیدی به محل نگهداری می‌باشد که خود نیازمند اختصاص سرمایه اولیه بسیار بالایی است که در حال حاضر خارج از توان شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی خوزستان است. در یک برآورد اولیه برای راه‌اندازی اولیه چنین سیستمی به بیش از ۱۵ هزار میلیارد ریال سرمایه‌گذاری اولیه نیاز است.

پرکلاغی‌ها و دود ناشی از برداشت سنتی آن قدر ضرر محیط زیستی، بهداشتی و سلامتی بر روی مردم منطقه دارند که جایگزینی طرح برداشت سبز با در نظر داشتن به صرفه نبودنش با برداشت سنتی توجیه منطقی و مناسبی برای رفع این انتقادات به حساب بیاید؟

حضور پرکلاغی‌ها در آسمان مناطق نزدیک کارخانه‌های نیشکری از نظر روانی به این علت که از سوی جامعه پیرامونی قابل مشاهده است در مقایسه با آلاینده‌های مربوط به صنایع نفت و فولاد که قابلیت مشاهده ندارد بیش‌تر تأثیرگذار است؛ جدای از این که این پرکلاغی‌ها چه قدر در بهداشت و سلامت جامعه تأثیرگذار است، آلودگی بیش از حد هوای استان دیگر تحمل ذره‌ای آلودگی را بر نمی‌تابد؛ لذا هر چه بتوان عوامل تولید آن را کنترل کرد هر چند که دارای سهم بسیار کمی باشد باید مد نظر قرار بگیرد. اما در مجموع اگر فرایند صنعت نیشکر را به صورت یک عملکرد یک ساله در نظر بگیریم میزان اکسیژن تولیدی مزارع نیشکر ۵ برابر تولید دی‌اکسید کربن حاصل از سوزاندن است در حالی که این موضوع در سایر صنایع استان به نفع تولید دی‌اکسید کربن است.

با توجه به نظرات کارشناسان کشت و توسعه نیشکر طرح برداشت سبز در کیفیت و کمیت برداشت محصول گیاه نیشکر چه اثراتی دارد؟

اصولاً برداشت سبز نیشکر باعث کاهش شکر تولیدی می‌شود که این مهم از دو منظر قابل بررسی است؛ اولین مورد مربوط به افزایش تلفات محصول در هنگام

در چین برداشت نیشکر بیش از ۹۰ درصد به صورت سبز انجام می‌شود.

در صورتی که طرح برداشت سبز به صرفه‌ترین و بهترین روش موجود در نظر گرفته نشود آیا این کشت و صنعت به پروژه جایگزین فکر خواهد کرد یا تا به حال برای ارائه طرحی جدید احساس نیاز کرده‌است؟

با توجه به الزامات محیط زیستی در حال حاضر برداشت سبز نیشکر یکی از مهم‌ترین اهداف شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی خوزستان است و انجام آن مد نظر شرکت قرار دارد، اما با توجه به محدودیت‌های موجود از نظر تجهیزات و منابع مالی دستیابی به آن به صورت مقطعی مد نظر قرار گرفته‌است.

در حال حاضر ۳۰ درصد از مزارع نیشکر با ناوگان کنونی به صورت سبز برداشت می‌شود و در نظر داریم که با استفاده از توانمندی‌های

شرکت‌های دانش بنیان داخلی این میزان افزایش یابد. در این برنامه ساخت دستگاه‌هایی به منظور جداسازی سر نی نیشکر برای تأمین خوراک دام کشور و نیز جمع‌آوری پوشال نیشکر و بسته‌بندی آن مد نظر است و طرح‌های ارسالی از سوی سازندگان داخلی در مرحله بررسی با هدف تعیین برترین طرح برای حمایت‌های مالی از سوی نهاد ریاست جمهوری قرار دارد.

اگر بخواهیم بحث برداشت سبز نیشکر در استان خوزستان را جمع‌بندی کنیم در کل باید گفت که برداشت سبز به عنوان یک نیاز محیط زیستی بایست از سوی شرکت توسعه نیشکر انجام شود، اما تأمین زیرساخت‌های آن با توجه به ناوگان فرسوده برداشت (دستگاه‌هایی با عمر بیش از ۲۰ سال) امکان‌پذیر نیست. حمایت‌های دولت با هدف تأمین ناوگان مناسب و نیز حمایت‌های مالی در راستای ایجاد ارزش افزوده از خاشاک نیشکر باید انجام شود. همچنین نتیجه جبران هزینه‌های برداشت سبز طبیعتاً خود را در افزایش قیمت شکر در بازار داخلی نشان خواهد داد که ضروری است از سوی جامعه مصرف‌کننده مورد پذیرش قرار گیرد.

شرکت کشت و توسعه نیشکر استان خوزستان تا سال ۱۴۰۰ با دارا بودن ۱۱ هزار و ۳۶۹ هکتار اراضی و ظرفیت اسمی تولید در آن به ترتیب ۱۰۰ هزار تن شکر خام، ۱۷۵ هزار تن شکر سفید و ۳۰ الی ۳۸ هزار تن ملاس و فرآورده‌های آن و ۳۳۰ هزار تن باگاس زمینه‌ساز ایجاد گروه عظیمی از صنایع پایین دستی صنعت نیشکر برای تکمیل زنجیره ارزش این صنعت است. همچنین محصولات تولیدی اصلی و فرعی و ظرفیت اسمی تولید آنها در این کشت و صنعت سالانه یک میلیون تن نیشکر و ۱۰۰ هزار تن شکر خام و ۱۷۵ هزار تن شکر سفید و ۳۵ هزار تن ملاس و ۳۴۰ هزار تن باگاس است.

و برگ نیشکر که در سطح مزارع رها شده جمع‌آوری و با کود گاوی مخلوط شده تا جهت تولید کمپوست استفاده شود. زمان برداشت نیشکر حدود ۳۰ درصد پوشال (بقایای برگ) همراه قلمه‌های نی به کارخانه منتقل می‌شود و ۷۰ درصد که بین ۱۶-۱۲ تن در هکتار است، در سطح مزرعه رها می‌شود. معمولاً از این میزان پوشال رها شده در زمین، ۳ تن در هکتار باقی می‌ماند و بقیه توسط کشاورزان سوزانده می‌شود، اما با توجه به آلودگی حاصل از سوزاندن و پتانسیل خوب تبدیل پوشال به انرژی، سیاست‌های دولت هند جمع‌آوری پوشال از مزارع را در اولویت کار خود قرار داده‌است. تحقیقات نشان می‌دهد که بیش از ۲۸ میلیون تن پوشال در مزرعه توسط کشاورزان در هند سوزانده می‌شود. همچنین در منطقه اوتار پرادش به تنهایی ۱۳/۲۳ میلیون تن پوشال تولید می‌شود که می‌توان ۸۲۳/۱۷ مگاوات (۳۵۵۶*۱۰ مگاوات ساعت) برق تولید کرد که برای تولید این مقدار انرژی به ۱/۷۷ میلیون تن زغال سنگ نیاز است.

استرالیا:

صنعت شکر استرالیا شکر خام و تصفیه شده را از نیشکر تولید می‌کند. استرالیا سالانه حدود ۳۷۸ هزار هکتار زیر کشت نیشکر دارد که ۹۵ درصد آن در کوئینزلند است. تاکنون ۸۵ درصد محصول به صورت سبز و بدون سوختن برداشت می‌شود و برگ‌های بریده شده به صورت مالچ روی زمین باقی می‌مانند. استرالیا دارای سوخت‌های فسیلی فراوانی به شکل زغال سنگ، گاز طبیعی و نفت است و در حال حاضر از انواع منابع انرژی جایگزین استفاده می‌کند. فناوری تولید و پیاده‌سازی سوخت‌های زیستی در استرالیا در مرحله جنبینی خود قرار دارد. استرالیا مقدار زیادی زیست توده به شکل بقایای کشاورزی و جنگلداری، باگاس و مواد اولیه دارد که در حال حاضر برای تولید سوخت‌های زیستی استفاده نمی‌شود و بقایای نیشکر به دلیل کاهش تیخیر و آب آبیاری، جلوگیری از فرسایش و افزایش N و C خاک، روی سطح زمین رها می‌شوند.

آمریکا:

در ایالات متحده آمریکا در سال ۲۰۲۱ حدود ۳۳ میلیون تن نیشکر که حدود ۱۷ میلیون تن آن در ایالت فلوریدا بوده تولید شد. سالانه حدود ۹۰۰ هزار جریب نیشکر در ایالات متحده برداشت می‌شود که درآمد سالانه بیش از یک میلیارد دلار آمریکا را به همراه دارد. در ایالت لوئیزیانا آب و هوای فصول رشد نیشکر خنک و مرطوب است به همین دلیل رها کردن بقایای نیشکر در سطح مزرعه باعث تأخیر رشد و کاهش میزان محصول تا ۱۳ تن در هکتار می‌شود، در نتیجه برای مدیریت بقایا، بیش‌تر بقایا به بیرون از مزرعه منتقل می‌شوند یا در برخی موارد بقایای مزارعی که به موقع برداشت شده‌اند خرد شده تا در فصول گرم سال بقایا سریع‌تر تجزیه شود. در فلوریدا برداشت به صورت سبز انجام می‌گیرد. زمان برداشت ۴۰ درصد بقایا همراه قلمه نیشکر جهت تولید انرژی به کارخانه منتقل شده و ۶۰ درصد بقایا در سطح زمین رها می‌گردد.

چین:

یکی از تولیدکنندگان اصلی نیشکر است. نیشکر بامبو (Saccharum sinense) و گونه‌های وحشی (S. spontaneum) به‌طور گسترده از کوه‌های کوانینگ شمالی تا جنوب پراکنده هستند. در سال ۲۰۲۰، تولید نیشکر چین به حدود ۱۰۸ میلیون تن رسید و رتبه چهارم تولیدکننده نیشکر در جهان را به خود اختصاص داد. برای تولید انرژی از نیشکر پروژه‌های تحقیقاتی زیادی در چین انجام شده‌است. در حال حاضر، چین چهارمین تولیدکننده بزرگ اتانول سوخت در جهان است.

طلوعی شیرین در غروب تلخ

از سیلاب توسعه نیشکر تا سیل مشکلات هفت‌تپه

دو سال پیش، پس از سیلاب ویران‌گر خوزستان، کمتر کسی تصوّر می‌کرد قامت خمیده‌ی نیشکر زیر بار سیلاب، بار دیگر قد علم کند و بتواند استوار در راه خودکفایی کشور قدم بردارد. دو سال پیش سیلاب، کشت و صنعت‌های شمالی و جنوبی خوزستان را درنوردید و نه تنها مزارع نیشکر بلکه کارخانه‌های تولید شکر را نیز زیر آب برد.

آن عده که مستقیم نظاره‌گر این حادثه‌ی ناگوار بودند، با دیدن این حجم از آسیب‌ها، شاید در دل‌شان فاتحه‌ای برای پایان صنعت نیشکر خوانده باشند؛ ابعاد خسارت‌ها آن قدر بی‌شمار بود که امیدها از بازگشت دوباره نیشکر به چرخه تولید، قطع شده بود اما نیروهای نیشکر به جای دمیدن در کوره ناامیدی، با همت و توکل، به میدان آمدند و نه تنها اراضی آسیب دیده بازسازی شد، بلکه شرکت به سوددهی بالایی رسید.

این همت و توکل در کنار تجربه و تخصص در صنعت نیشکر، رمز شعار «ما می‌توانیم» است که پیرفرزانه انقلاب، در جای جای وطن، جاری کرد و بر پایه اعتقاد به این شعار، نیشکر سیلاب‌زده، به مرحله‌ای از فعالیت تاریخی خود رسید که کشور را در تولید شکر، خمیرمایه و الکل طبی به مرز خودکفایی کشاند.

با همین دیدگاه و اعتقاد، شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی با هدف بازسازی و ارتقای نیشکر هفت‌تپه به میدان آمد؛ چرا که معتقد بودیم «می‌توانیم» هفت‌تپه را به پشتوانه‌ی همت و غیرت کارگزارانش از سیلاب سوءمدیریت گذشته نجات دهیم و دوباره به روزهای اوج برسانیم.

اکنون، قدیمی‌ترین واحد نیشکری ایران، از روزهای پرتنش اعتراضات کارگری فاصله گرفته و همه مطالبات کارگران پرداخت شده و حقوق‌شان نیز بدروز شده است. اینک جوانه‌های امید در دل هفت‌تپه رویداده؛ ترنم تولید طنین‌انداز شده و زمین‌های هلاک شده در خشکسالی و سوءمدیریت گذشته، بازسازی شده و براساس طرح تدوین‌ی سه ساله، نیشکر هفت‌تپه در قامت هشتمین طرح نیشکری، به روزهای اوج خواهد رسید.

هفت‌تپه، زمانی، بهترین کشت و صنعت نیشکری ایران بود که با راهبری نادرست، به حاشیه رانده شد اما با درایت سه قوه و همت کارگران و برنامه‌ریزی مدیرانش، به ریل واقعی خود بازگشته و انتظار است همه ارکان نظام تا رفع کامل مشکلات و رسیدن هفت‌تپه به روزهای اوج، یار و یاور کارگران و این واحد قدیمی نیشکری بمانند.

It was discussed in the joint meeting of the CEO of Sugarcane Development and the Director General of Khuzestan Social Security Administration; The health and welfare of sugarcane is a priority

The meeting to review the strategies for expanding cooperation between the Sugarcane industry and social security was held on Monday (April 11) in the presence of the CEO of Sugarcane & By-Products Development and the director general of Social Security Administration in Khuzestan.

As reported by the PR of the Sugarcane & By-Products Development Company, in this meeting, Dr. Abd Ali Naseri, while congratulating the New Year and the arrival of the holy month of Ramadan, thanked the insurance services of the Khuzestan Social Security Administration for the Sugarcane Industry and called for more interaction of this organization with the Sugarcane Development Complex.

He described Sugarcane as one of the major industrial complexes in the province with more than 25,000 employees and said that timely payment of insurance, health and welfare of the great family of Sugarcane Development is always a priority.

The CEO of the Sugarcane & By-Products Development Co. pointed to the resolution of the Hafttapeh workers' insurance problem and said that after the transfer of this Sugarcane Unit, workers' issues and problems were investigated and resolved step by step, and now the Hafttapeh social security premium for workers is paid

at the same time as the other Agro-industries.

Naseri then presented a report on the activities of the eight Sugarcane Units and their subsidiaries, and discussed the company's insurance issues and the interaction of Social Security Administration with the Sugarcane industry.

Following the meeting, the Director General of the Khuzestan Social Security Administration appreciated the actions of the CEO of the Sugarcane & By-Products Development Co. in solving the Hafttapeh workers' insurance problems and stated that the Social Security Administration is ready to interact and cooperate to support production.

Abdolreza Roshani introduced Sugarcane Development as one of the most regular production units in paying insurance and stated that the policies of the Social Security Administration towards workers and production units are always supportive.

Expressing that the Social Security Administration supports employment and economic prosperity, he said: "In order to fulfill the slogan of the year and follow the order of the Supreme Leader in 'The Year of Knowledge-Based Production and Job Creation', we are ready for constructive interaction with all industries and producers."

The gift of “employment” and “knowledge-based production” for Iran’s Land of Sugar

The sweet song of spring has just been blown in the heart of nature, but from the very beginning, Sugarcane has greeted the slogan of the year and, in the eyes of spring, has brought the gift of “Employment” and “Knowledge-based production” to Iran’s land of sugar and sweetened its palate.

If sugarcane “Vinasse” was a cumbersome and smelly waste before, but now, in the company of expertise and knowledge, the soil of its existence has turned to gold, and in the eyes of Sugarcane experts, it has become a valuable substance that creates both employment and environmental protection, and flourishes again.

“Vinasse” is the result of the process of producing medical alcohol from sugarcane molasses, and now, with the completion of the largest industrial effluent concentrate in Razi, an important step has been taken in the realization of the green industry.

Vinasse is a juicy left-over, and like us humans, two-thirds of its existence is dehydrated, which in the process of condensation, this water is recycled and dumped at the foot of flowers and trees.

This Sugarcane waste is also rich in nutrients such as phosphates and nitrates, and the product from the Vinasse concentrate is used to enrich fertilizers and animal feed, which is great for growing plants and feeding livestock.

Requisition of “Ministry of Industry, Mine and Trade” to Iran’s Land of Sugar

Here, weariness does not make any sense, and the efforts of the workers have become an irreplaceable manifestation of love and zeal. Here speech ceases to be spoken, and words can no longer be described; Description of the workers who made Khuzestan the field of their labors and made this generous land green with steel wills.

Now, the end of the harvest season is the beginning of another jihad, so that by refining the sugar and loading it, the palate of Iran will be sweetened with the Sugar of Khuzestan.

These days, the traffic of trucks to Sugarcane Units to load sugar has doubled; Drivers with different languages and dialects; From Azari to Mazani, have come to Iran’s Land of Sugar with the requisition of the “Ministry of Industry, Mine and Trade”.

The loading and distribution of this sugar is based on the opinion of the “Ministry of Industry, Mine and Trade” and the requisition issued by this organization. According to Dr. Naseri, the CEO of the company, Sugarcane Development provides the conditions for fast production and loading, and they work around the clock so that drivers can reach their destination in the shortest time with a timely loading.

The destination of these drivers is both the cities of Khuzestan and different provinces. Rows of trailers with sight on the road, travel through the cities one after another to spread the sweet and epic song of the Sugarcane men all over Iran.

Dr. Naseri announced;

Production of more than 480,000 tons of sugar despite the drought / -4 fold increase in profits

Despite these difficult conditions, we were able to make a profit equivalent to 4 times last year's profits.

The CEO of Sugarcane considered attending to manpower as a priority in 1401.

The CEO of Sugarcane & By-Products Development Company announced the production of more than 480,000 tons of sugar in Khuzestan Sugarcane Agro-Industries this year, despite severe drought and a decrease in the quantity and quality of water.

According to the PR report of Sugarcane & By-Products Development Company, Dr. Abd Ali Naseri today, Thursday (March 17), in a meeting with the managers of Sugarcane & By-Products industries and members of the company's board of directors, on the occasion of mid-Sha'ban and the arrival of the spring of 1401, said that the year 1400 was a good year in terms of production, in a way that this amount of production was justifiable.

Dr. Naseri announced the end of harvesting in all Sugarcane Units except Imam Khomeini Agro-Industry and Haft Tappeh Company and predicted that the harvesting operation in Imam Company will be completed before the end of this year and the harvesting operation in Haft Tappeh Company will be completed by the end of April next year.

He went on to announce the successful holding of the Sugarcane Development Forum and shareholder satisfaction, saying that despite these difficult conditions, we were able to make a profit equal to four times last year's profit.

Naseri considered actively attending to personnel and manpower as the Sugarcane Group priority of 1401 and said: The implementation of job rankings, a %37 increase in salaries in accordance with the Labor Law, and the equalization of wages and salaries at all levels and categories will take place at the same time as the New Year.

Hujjat al-Islam Jalil Alinejad, Chairman of the Policy Council of Khuzestan Friday Imams and Advisor to the CEO of Sugarcane, also congratulated Eid of Mid-Sha'ban and the birthday of the commanders of Karbala on the occasion of Mid-Sha'ban Eid.

Hujjat al-Islam Alinejad praised the efforts and perseverance of the Sugarcane managers and considered the satisfaction of the staff as the result of this jihadist management and expressed hope for the new year and said: The Iranian nation has been and still is proud in the divine and worldly exams, and we hope that the new year will be a year of greater prosperity and growth for the country.

He emphasized the need to resolve the problems of employees and be fair in dealing with them in following the manners of the Imams and said: "We continue the path of the martyrs and every effort you make in the way of God; will be contemplated by God."

Referring to the consideration of Dr. Naseri, CEO of Sugarcane Development, for cultural and community-building issues, he said to the present managers: "You are subjected to the prayers of employees and workers, which should an honor.

Pleasant view of the golden clusters of Hafttapeh wheat and rapeseed near the sugarcane fields;

Workers' hopes for the sweet future of Hafttapeh has doubled

The golden clusters of wheat and the rich fields of rapeseed have created a pleasant view and a pleasant spectacle in the last days of April, in Hafttapeh Sugarcane, and have once again sung the beautiful anthem of production in this sugarcane unit.

As reported by the PR of the Sugarcane & By-Products Development Company, these fertile farms, according to the CEO of the Sugarcane & By-Products Development Company, have grown on 4,000 hectares of fallow land in Hafttapeh and will be harvested in May.

During his visit to Hafttapeh, Dr. Abd Ali Naseri mentioned the cultivation of wheat and oil rapeseed with the two goals of rebuilding the damaged lands and implementing the policies of the Ministry of Agricultural Jihad in order to meet part of the country's needs for these strategic products.

He praised the efforts of the Hafttapeh workers in bringing these farms to realization in line with the harvest of sugarcane, and appreciated their tireless jihadist efforts in instilling the spirit of hope in this Sugarcane Unit.

Harvesting golden wheat ears from the area of 3,600 hectares and oil rapeseed from 400 hectares will start in May in Hafttapeh.

In the meeting of the CEO of Sugarcane Development with the Director General of Khuzestan, it was discussed;

The gift of Sugarcane for Khuzestan is Employment, Production and Development

The CEO of Sugarcane & By-Products Development Company met with the Director General of Taxation of Khuzestan Province on Sunday (April 17th).

According to the PR report of the Sugarcane & By-Products Development Company, Dr. Abd Ali Naseri presented a report on the company's actions in paying taxes within the province, and stated that the activity of eight sugarcane Agro-Industries in Khuzestan has brought along employment, production and development.

Jahanshah Arzani Birgani, Director General of Taxation of Khuzestan Province, also expressed his hope that all of us officials in every structure and organization can take a step towards serving the people of Khuzestan.

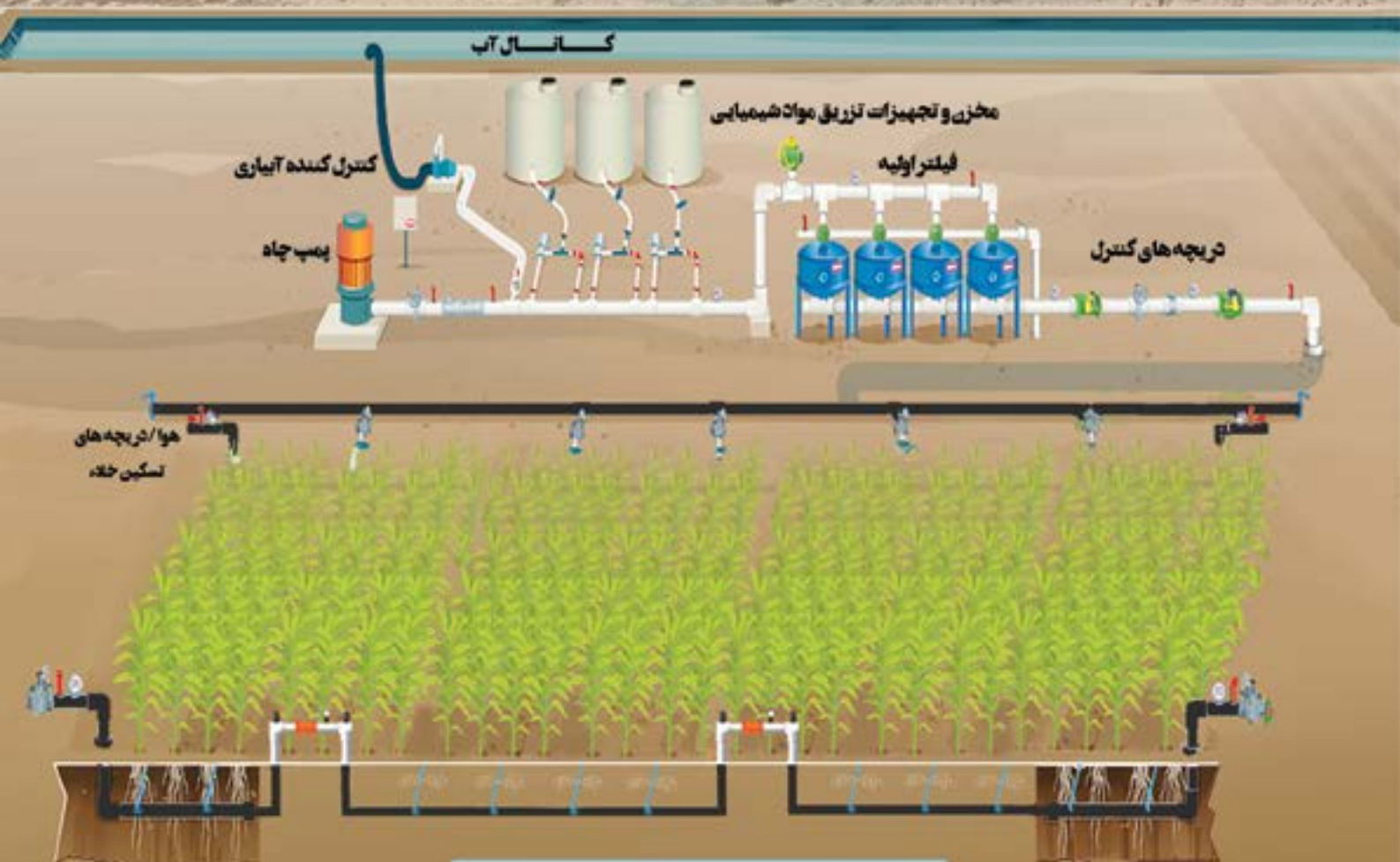

Sugarcane.ir

روابط عمومی شرکت توسعه، پخش و صنایع چاقی

شهد

خبرنامه داخلی

چیدمان سیستم قطره ای زیر زمینی

مزایای آبیاری قطره ای زیر سطحی:

مدیر عامل شرکت توسعه آبیگر و صنایع جانبی

با استفاده از یک روش تحقیقاتی و دانش بیان که در شرکت آبیگر حکیم فارابی در حال انجام است ۲۲ هکتار به روش آبیاری قطره ای زیر سطحی آبیاری می شود که موجب کاهش هشت تا هشت هزار متر مکعبی آب در هر هکتار می شود و پس از پروسه تحقیقاتی در تمام مزارع استفاده خواهد شد.

- حذف رواناب سطحی
- کاهش شدید تر تلفات آب از طریق نفوذ عمقی
- بهبود مدیریت تغذیه گیاهی
- امکان آبیاری همزمان با برداشت و یا بلافاصله پس از آن به منظور تسریع در رشد
- افزایش میزان تولید
- کاهش هزینه های کارگری
- کاهش در تراکم و گوینده شدن خاک
- سهولت در برداشت محصول توسط ماشین آلات
- تبخیر کمتر و جذب آب بیشتر
- آهکی شدن کمتر قطره چکان ها و دوام و حفاظت بیشتر
- کاهش مصرف آب به میزان ۷-۸ هزار متر مکعب در هکتار